

LUNDS UNIVERSITET

Campus Helsingborg

Institutionen för service management
och tjänstvetenskap

Examensarbete för kandidatexamen

Vad är Helsingborg för dig?

En kvalitativ undersökning om
Helsingborgs platsutveckling

Josefina Nätt

Erica Sjöstedt

Antal ord: 14 150

Gruppnr: 001

Handledare:

Elisabeth Högdahl

Examensarbete

VT 2018

Förord

♪ “Ja vad vore livet utan Helsingborg?” ♪

I detta arbete har vi fokuserat på att ta reda på hur olika aktörer i Helsingborg kan påverka stadens utveckling samt hur detta påverkar dess historia och identitet. Arbetet har gett oss båda nya perspektiv på staden trots att Erica är en inbiten helsingborgare och Josefina endast flyttat hit för sina studier. Vi har under arbetets gång pendlat mellan huvudvärk och fredagsdans samt frustration och en massa skratt. Så ja, för oss hade ett liv utan Helsingborg varit en väldigt tom uppsats och en mycket tråkig vår.

Med detta vill vi rikta några tacksamma ord till de personer som möjliggjort detta examensarbete. Vi vill börja med att rikta ett stort tack till vår handledare, Elisabeth Högdahl, som inspirerat oss till samt väglett oss genom detta arbete. Vi vill dessutom tacka övriga föreläsare på Lunds universitet som under vår studietid också bidragit med inspiration och kunskap.

Vi vill tacka de personer som gett oss möjlighet att få kontakt med relevanta personer till vår uppsats. Vi vill då också tacka de tjänstemän och politiker som ställt upp för intervjuer vilket har varit till stor hjälp för vårt arbete. Vi vill också tacka alla de personer som deltagit i vår enkätundersökning och bidragit med kommentarer om Helsingborg. Vi vill även tacka alla de personer som ställt upp med att korrekturläsa vårt arbete.

Slutligen vill vi tacka alla de bagare och baristor i Helsingborg som har försett oss med socker och kaffe när vi behövt det som mest. Utan er hade vi aldrig överlevt!

Helsingborg, 23 maj 2018
Josefina Nätt och Erica Sjöstedt

Sammanfattning

Titel: Vad är Helsingborg för dig?

Universitet: Lunds Universitet, Campus Helsingborg, Institutionen för Service Management.

Kurs: KSMK65: Examensarbete för kandidatexamen, 15 hp, VT2018.

Författare: Josefina Nätt och Erica Sjöstedt.

Handledare: Elisabeth Högdahl.

Studieobjekt: Helsingborgs förnyelseprojekt, H+.

Nyckelord: H+, Helsingborg, Platsutveckling, Identitet, Historiebruk, Makt.

Syfte: Syftet med denna uppsats är att ta reda på vilka roller politiker, tjänstemän och invånare har i en platsutveckling samt hur deras roller kan påverka en stadsidentitet och en stads historia. Detta arbete ska ge en klarare bild av hur olika aktörer kan påverka en stads historia och identitet när en stad utvecklas.

Frågeställningar: Vilka roller har aktörerna i Helsingborgs platsutveckling? Hur påverkas Helsingborgs stadsidentitet och historia av aktörernas roller i platsutvecklingen?

Metod: En kvalitativ studie där semistrukturerade intervjuer med politiker och tjänstemän i Helsingborg, en kvalitativ innehållsanalys på H+ hemsida samt en enkätundersökning med stadens invånare har gjorts.

Slutsatser: Både politiker, tjänstemän och invånare har betydelsefulla roller i en platsutveckling. Politiker då dessa har ett tolkningsföreträde till vad som ska göras i platsutvecklingen, tjänstemännen då de besitter specifik kompetens inom olika områden och invånarna då det är dessa som bor och verkar på platsen. Deras roller påverkar historien i den mening att politiker och tjänstemän besitter en företrädande roll till att framställa och visa upp den. Stadsidentiteten går däremot inte att styra men aktörer kan genom att framställa och marknadsföra staden på ett visst sätt välja vad de önskar ska tillhöra staden och inte.

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
1.1. Problembakgrund.....	1
1.2. Problemformulering.....	2
1.3. Syfte och Frågeställningar	3
1.4 Avgränsningar.....	3
1.5. Disposition.....	3
2. Metod	5
2.1. Övergripande forskningsansats.....	5
2.2. Litteraturgenomgång	6
2.3. Val av studieobjekt.....	6
2.4. Val av metoder och genomförande	7
2.4.1. Semistrukturerade intervjuer.....	7
2.4.2. Kvalitativ innehållsanalys	9
2.4.3. Enkätundersökning.....	10
2.5. Generaliserbarhet	11
2.6. Etiska övervägande.....	11
2.7. Analysering och tolkning av data	12
3. Teoretiskt ramverk	14
3.1. Tidigare forskning.....	14
3.2. Platsutveckling.....	15
3.3. Stadsidentitet	16
3.4. Historiebruk.....	18
3.5. Makt	20
3.6 Sammanfattning av teoretiskt ramverk	21
4. Empiri och Analys	23

4.1. H+	23
4.2. Stadsidentiteten	24
4.2.1. Det immateriella.....	24
4.2.2. Det materiella.....	26
4.3. Roller	27
4.3.1. Tjänstemännens och politikernas involvering	27
4.3.2. Invånarnas involvering	29
4.4. Hur platsutvecklingen påverkas	31
4.4.1. Mobilitetens påverkan	31
4.4.2. Platsmarknadsföringens påverkan.....	31
4.4.3. Gränsernas påverkan.....	32
4.5. Sammanfattning av Empiri och Analys.....	33
5. Slutdiskussion	34
5.1 Slutsatser	34
5.2. Diskussion.....	34
5.3. Förslag till vidare forskning	37
6. Källförteckning.....	38
6.1 Skriftliga källor.....	38
6.2 Muntliga källor	41

Bilagor

1. Inledning

Jag kommer ihåg när jag flyttade ner hit igen och cyklade i stan, nu känner jag det inte längre, men när jag flyttade ner kände jag saltdoften hela tiden som jag inte känt innan. Bara det här att möta någon som går ner med badrock och ska gå ner och bada, för mig är det väldigt mycket Helsingborg. Mycket det här att man lever på sitt vatten och det är en ganska liten stad men väldigt global ändå tycker jag. (Tjänsteman 1, 2018)

1.1. Problembakgrund

I citatet ovan beskriver en av studiens intervjupersoner vad Helsingborg är för denne. Marone, Pennella och Sepe (2014) menar att det måste skapas en förståelse för att städer inte bara är materiella byggnader utan att det finns andra faktorer, så som människor, historia och minnen. Citatet ovan visar hur både materiella och immateriella aspekter vägs in i en beskrivning av en stad. Widmark (2007) förklarar att en stadsidentitet består både av en materiell del och av en immateriell del. Den materiella delen består av den fysiska miljön på platsen och den immateriella delen består av de utsagor och berättelser som finns om staden. Dessa två är beroende av varandra och behöver samexistera för att stadsidentiteten ska kunna existera. Stadsidentiteten är socialt konstruerad och skapas i interaktionen i vad som finns och vad som föreställs. Cafuta och Sitar (2017) resonerar hur en stad bör utvecklas och utformas för människor, genom att människorna kan skapa en koppling till staden, skapas också stadsidentiteten.

Thufvesson (2009) tar upp problematiseringen i vad som händer med platser när människor försöker skapa nya identiteter. I kommuner och regioner finns det ofta både politiker och tjänstemän som har en uttalad roll att utveckla och förbättra platser. Tjänstemän är ofta professionella inom sitt område, arbetar med det på heltid och kan bära titlar som exempelvis projektledare, utvecklingschef eller omvärldsbevakare. Politiker är däremot sällan professionella inom specifika områden utan måste agera brett utifrån sin politik. För platser, som exempelvis kommuner och regioner, krävs därför ett bra samspel och en ansvarsfördelning mellan tjänstemän och politiker (Jonsson, Nilsson, Wänström, Hellström och Ramberg, 2012). Men det är inte bara dessa som kan bidra till platsutvecklingen utan invånarna anses också ha en betydande roll då det är dessa människor som bor och verkar på platsen (Kotler, Haider & Rein, 1993). Det är viktigt att invånarna är inblandade i planeringen för att på så sätt skapa en jämlikhet i staden (Åström & Brorström, 2011, i Brorström 2015, s. 41-42).

Brorström (2015) hävdar att städer är svårföränderliga då de är kopplade till deras historia och specifika förutsättningar. Det finns en balansgång mellan dåtid, nutid och framtid samt att dessa är relaterade till varandra. Genom att tolka historien, kan nutiden förstås och då kan också framtiden betraktas (Karlsson, 2014). Aronsson (2004) menar att det finns dominerande historier. Det handlar om vem som har makten över synliggörandet av historien vilket skapar konsekvenser för tolkningen. Hur en plats och dess historia framställs har en inverkan på hur den uppfattas av invånare och besökare. Personerna som besitter denna makt av synliggörandet kan anses ha ett tolkningsföreträde till bilden av staden och oavsett hur denna makt utövas på platsen så påverkar den dess utformning och identitet (Ek, 2007; Persson, 1999).

1.2. Problemformulering

Inom de närmsta 30 åren förväntas det ske en urbanisering och 75% av världens befolkning förväntas bo i städer. Detta sätter press på städerna att möta denna tillväxt och kunna anpassa sig för människorna som flyttar dit (Brorström, 2015). Politikerna och tjänstemännen som besitter ett tolkningsföreträde till staden och dess historia får därför en viktig roll. Men det är ett problem att människor har fått en svagare relation till platsers identiteter då de blivit allt rörligare. Detta bidrar till att deras engagemang kan minska och det kan göra det lättare för dem att flytta från platsen (Syssner, 2012). Dock argumenterar Ek och Hultman (2007) att städer i utvecklingsstadiet ofta produktörs och blir till kommersiella transaktioner. Allt större fokus läggs på att marknadsföra städer och dess image för att försöka locka till sig nya invånare och nya företag samt sätta staden på kartan, hellre än att se till de invånare som bor i staden. Vidare kan det leda till att invånarna har svårt att känna igen sig i den bild som marknadsförs av staden då deras uppfattning är djupt förankrad i känslor och händelser kopplade till platsen (Brorström, 2015). Både politiker, tjänstemän och invånare har en påverkan i hur en plats utvecklas. Vi vill därför undersöka hur dessa aktörers roller spelar in i en platsutveckling samt hur detta påverkar platsens historia och identitet. Detta för att en stad är svår att utveckla utan att ta hänsyn till dess historia och dess identitet.

Staden Helsingborg, som nämns i citatet ovan, förväntas att växa från 140 000 till 180 000 invånare år 2035 och behöver därför utveckla staden för att kunna ta emot denna tillväxt. Staden har därför valt att satsa på ett stort platsutvecklingsprojekt, benämnt som H+. Projektet arbetar för att skapa tillgänglighet och närhet mellan de olika stadsdelarna genom att utveckla de nya och befintliga stadsdelarna Oceanhamnen, Universitetsområdet, Husarområdet och Gåseback.

Genom olika projekt vill H+’s aktörer skapa en ny unik identitet samtidigt som de vill förankra de nya stadsdelarna till den befintliga staden (H+ 1, 2018).

1.3. Syfte och Frågeställningar

Syftet med denna uppsats är att ta reda på vilka roller politiker, tjänstemän och invånare har i en platsutveckling samt hur deras roller påverkar en stadsidentitet och en stads historia. Detta arbete ska ge en klarare bild av hur olika aktörer kan påverka en stads historia och en stadsidentitet när en stad utvecklas.

- Vilka roller har aktörerna i Helsingborgs platsutveckling?
- Hur påverkas Helsingborgs stadsidentitet och historia av aktörernas roller i platsutvecklingen?

1.4 Avgränsningar

I denna uppsats har vi valt att fokusera på att analysera H+ på en samhällsnivå då projektet handlar om Helsingborgs utveckling. Vi har valt att studera aspekter kopplat till stadsidentitet och historia då dessa är väsentliga vid en platsutveckling. H+ är, som tidigare nämnt, ett stort projekt vilket involverar många olika människor och därför har vi känt oss tvungna att begränsa oss. Vi har därför valt att analysera projektet utifrån tre olika aktörers roller: politikers, tjänstemäns och invånares. Vi har valt dessa tre eftersom vi ansåg att de har en stor inverkan på hur en plats utvecklas. Eftersom projektet är stort och berör flera olika stadsdelar valde vi att främst fokusera på området Oceanhamnen. Därför att denna delen var i utvecklingsstadiet under undersökningen samt att det var också denna stadsdel som vi fick in mest empiriskt material om.

1.5. Disposition

För att underlätta för dig som läsare presenteras här uppsatsens upplägg med en kort beskrivning av varje kapitel.

Kapitel 2 - Metod

Kapitlet inleds med att presentera den övergripande forskningsansatsen och det kvalitativa förhållningssätt som arbetet har haft. I kapitlet presenteras sedan valet av studieobjekt för uppsatsen, platsutvecklingsprojektet H+. För att kunna samla in väsentlig empiri till detta

använde vi oss av semistrukturerade intervjuer, en kvalitativ innehållsanalys och en enkätundersökning. Dessa metoder och dess genomförande presenteras också här. Vi beskriver även de etiska förhållningssätt vi haft under vårt fältarbete samt huruvida studien är generaliserbar. Avslutningsvis presenteras en analys och tolkning av metoderna.

Kapitel 3 - Teoretiskt ramverk

I detta kapitlet börjar vi med att presentera tre fall av tidigare forskning som har gjorts inom detta fält. Därefter presenteras platsutveckling först som ett övergripande begrepp för de tre teorierna som sedan presenteras: stadsidentitet, historiebruk och makt.

Kapitel 4 - Empiri och Analys

Detta kapitel inleds med en ingående beskrivning av vårt studieobjekt, H+. Därefter kommer empirin att presenteras samtidigt som den analyseras utifrån de ställda frågorna, uppsatsens syfte samt de teorier som arbetet utgår ifrån. Analysen är uppdelad i tre delar där stadsidentitetens immaterialitet och materialitet diskuteras först, aktörernas roller sedan och avslutningsvis hur detta påverkar platsutvecklingen.

Kapitel 5 - Slutdiskussion

I det sista kapitlet presenterar vi först svaren på våra frågeställningar. Sedan följer en diskussion av resultatet från vår studie. Avslutningsvis kommer det att ges förslag på vidare forskning kring ämnet.

2. Metod

I detta kapitlet kommer det inledningsvis att beskrivas vilken övergripande forskningsansats som arbetet har utgått ifrån. Därefter kommer litteraturgenomgången där vi beskriver hur vi har gått tillväga för att komma åt litteraturen samt räknas det upp författare som varit betydelsefulla. Sedan beskrivs val av studieobjekt där H+ presenteras. Detta följs av metoder och genomförande, i detta avsnittet förklaras det hur det empiriska materialet har förberetts, samlats in och bearbetats. Generaliserbarheten presenteras sedan och efter det kommer de etiska överväganden för materialet att beskrivas. Avslutningsvis argumenteras det för hur det empiriska materialet har tolkats och analyserats.

2.1. Övergripande forskningsansats

Som metodisk ansats i detta arbete har ett abduktivt perspektiv valts. En abduktiv ansats innebär att forskarna växlar mellan ett induktivt och ett deduktivt perspektiv. En induktiv ansats innebär att utgångspunkten tas i den empiriska verkligheten och teorierna är resultatet av den forskningsansats som gjorts. Det vill säga att genom induktionen söks det förståelse och förklaring av det empiriska materialet med hjälp av teorier för att sedan kunna dra slutsatser (Söderbom & Ulvenblad, 2016). Vi har med hjälp av vårt empiriska material försökt att finna mönster och genom dessa letat efter teorier som förstärker, förtydligar och motsäger argumenten. I en deduktiv ansats utgår forskarna från tidigare forskning, om ämnet i fråga, och genom dessa ställs det frågor och sätts upp hypoteser (ibid.). Vår uppsats fick en deduktiv ansats genom att vi i ett tidigt skede valde ut olika teorier och använde dessa som grund i insamlingen av det empiriska materialet. Söderbom och Ulvenblad (2016) hävdar dock att det i en abduktiv ansats ofta finns en kärnansats som karaktäriseras av antingen en hermeneutisk induktiv kunskapssyn eller en positivistisk deduktiv kunskapssyn. Då störst tyngdpunkt i vår uppsats lagts på att i första hand samla in empiri för att sedan analysera genom teorier anser vi oss haft främst en hermeneutisk induktiv kunskapssyn. Hermeneutik är en kunskapsteori och innebär att insamlingen och analysen av data möjliggör en utformning av förståelse i kontext. Det vill säga att det görs en förståelse av texten utifrån författarens synvinkel och utifrån den sociala och kontexten som den skapas i. I vår uppsats har det varit viktigt att skapa en förståelse kring teorierna utifrån författarnas perspektiv vilka vi har använt som tolkningsramar i vår analys (jfr Bryman, 2011).

2.2. Litteraturgenomgång

Vi visste i ett tidigt stadiet att platsutveckling och stadsutveckling skulle vara centrala begrepp för vår litteraturinsamling och därför var dessa begrepp centrala när vi började leta efter relevant litteratur. Våra teorier stadsidentitet, historiebruk och makt har också varit viktiga ord i sökandet. Vi har främst sökt efter litteratur genom Lunds Universitets olika bibliotek samt universitetets artikelsökningstjänst, LUBsearch. Vi har också valt att gå tillbaka till litteratur från tidigare kurser då vi under vår studietid berört dessa ämnen. Utifrån denna litteratur har vi dessutom använt dessas referenser för ytterligare material.

De författare som vi ansett varit betydelsefulla och väsentliga för detta arbete är: Philip Kotlers, Donald H. Haiders och Irving Reins (1993) teorier om platsutveckling och platsmarknadsföring. Henrik Widmarks (2007) och Sara Brorströms (2015) forskning om stadsidentitet. Peter Aronssons (2004) och Klas-Göran Karlssons (2014) beskrivning av historiebruk. Samt Steven Lukes (2008) som förklarar maktperspektivet utifrån tre dimensioner. Deras teorier och analyser beskrivs vidare i kapitlet 3. *Teoretiskt ramverk*.

2.3. Val av studieobjekt

Syftet med uppsatsen var att ta reda på vilka roller politiker, tjänstemän och invånare har i en platsutveckling samt hur dessa kan påverka stadsidentiteten och stadens historia. Helsingborgs stad är mitt i processen av ett förnyelseprojekt kopplat till stadsutvecklingen. Projektet benämns som H+ och arbetar för att skapa tillgänglighet och närhet mellan de olika stadsdelarna genom att utveckla nya och befintliga stadsdelar. Dessa stadsdelar ska länkas ihop med centrum och de övriga stadsdelarna för att på så sätt binda ihop staden till en tätare och mer attraktiv stad. Tanken är att H+ ska knyta samman dåtid, nutid och framtid och på så sätt skapa en ny unik identitet. Projektet vill med hjälp av historia och tidigare händelser koppla samman de nya stadsdelarna för att helsingborgarna ska kunna ”känna sig som hemma”. Målet är inte att återskapa historia utan att använda historia som utgångspunkt för förnyelse och på så sätt bidra till den fysiska och sociala utvecklingen (H+ 1, 2018; H+ 2, 2018). Eftersom vi ville undersöka hur stadsidentitet och historia påverkas blev därför H+ och Helsingborg ett självklart val för oss. Det är också den stad vi är bosatta i, då tillgängligheten var en avgörande faktor.

2.4. Val av metoder och genomförande

Vi valde att studera H+ och Helsingborg utifrån tre olika kvalitativa metoder: semistrukturerad intervju, kvalitativ innehållsanalys och enkätundersökning. Kvalitativ metod innebär att forskare intresserar sig för mening och innebörd. Eftersom vi ville få in ett brett empiriskt material samt försöka förstå och förklara studieobjektet blev dessa tre metoder relevanta (jfr Alvehus, 2013; Söderbom & Ulvenblad, 2016).

2.4.1. Semistrukturerade intervjuer

Vi valde att göra semistrukturerade intervjuer för att få en djupare förståelse i olika aktörers roller. I semistrukturerade intervjuer används ofta en intervjuguide som innehåller en lista med frågor indelat i övergripande teman som ska beröras (jfr Bryman, 2011). För att få bredd och djup valde vi därför att dela upp vår intervjuguide, utifrån olika teman som vi ansåg vara viktiga att beröra (*Bilaga 1*). Bryman (2011) resonerar om vikten av att frågorna ska möjliggöra flexibilitet samt få in information hur intervjupersonerna upplever sin värld. Vi hade därför på förhand bestämt att vi inte skulle följa intervjuguiden exakt, utan lämnade utrymme för att stryka vissa frågor som blev irrelevanta eller ställa uppföljningsfrågor utifrån situationen. Dock upptäckte vi redan efter första intervjun att frågorna 8-10 var ottydligt formulerade då intervjupersonen inte förstod frågorna. Vi upptäckte också att några frågor behövdes flyttas om och därför gjordes en ny intervjuguide (*Bilaga 2*), vilken användes till de resterande intervjuerna.

Eftersom vårt syfte var att undersöka olika aktörers roller ville vi intervjua politiker och tjänstemän då dessa anses ha en inflytande roll (jfr Thufvesson, 2009). Detta val kan liknas som ett strategiskt eller målstyrt urval då vi ville få tag på personer med specifika erfarenheter och kunskap samt ansågs vara väsentliga för vår studie (jfr Alvehus, 2013; Bryman, 2011). Under uppstarten av uppsatsarbetet blev vi rekommenderade av några bekanta om lämpliga intervjupersoner som vi skickade mail till. Till en av personerna ställde vi även frågan om hen vidare kunde rekommendera relevanta intervjupersoner och på så sätt gjorde vi också ett kedjeurval (jfr Bryman, 2011). Totalt skickade vi mail till nio personer som vi önskade att intervjua och av dessa bokades sju intervjuer in de kommande veckorna. Av de övriga två fick vi, av den ena aldrig något svar, och den andra svarade att hen inte hade tid. Sex av intervjuerna skedde med ett fysiskt möte och en via telefonintervju. Tre intervjuer gjordes med politiker i Helsingborg kommun och fyra intervjuer gjordes med tjänstemän involverade i H+.

Innan en intervju genomförs är det viktigt att bekanta sig med den miljön som intervjupersonen arbetar och engagerar sig i (Bryman, 2011). Inför varje intervju tog vi därför reda på information om intervjupersonen för att på så sätt ha en bra bild av personen redan innan mötet. Samtliga intervjuer skedde på platser som intervjupersonerna valde för att de skulle känna sig säkra i miljön. Intervjuerna inleddes med att vi presenterade vårt syfte med uppsatsen, varför vi valt att intervjua dem samt intervjupersonens rättigheter (2.6. *Etiska övervägande*). Intervjun fortsatte sedan med att låta intervjupersonen fritt prata om projektet och sin roll i det och sedan gick vi in på mer specifika frågor. Under intervjun var intervjuaren tyst en stund innan nästa fråga ställdes. Bryman (2011) menar att tystnad kan möjliggöra att intervjupersonen i fråga får en chans att tänka efter och/eller komplettera sitt svar. Vi upptäckte att detta gav intervjupersonerna möjlighet till att utveckla sitt svar ytterligare.

Vi valde att båda två skulle delta i intervjuerna där den ena intervjuade medan den andra förde anteckningar och hade möjlighet att tillägga frågor och kommentarer när det behövdes. Att som intervjuare ha med sig någon mer under intervjun kan skapa en bättre intervju med mer information och förståelse, dock kan detta bidra till att ett intervjupersonen känner sig i underläge (Trost, 2010). Vi valde därför redan innan själva intervjun startade att berätta för våra intervjupersoner vem av oss som skulle hålla i intervjun så att personen i fråga inte skulle känna sig underlägsen eller osäker. Alla intervjuer valdes dessutom att spelas in och att transkriberas. Att spela in och att transkribera intervjuer underlättar då det kan vara svårt att minnas allt som sägs samt att det möjliggör en noggrannare analys (Bryman, 2011). Vi valde därför att spela in intervjuerna på våra mobiltelefoner och att själva transkribera dem för att på så sätt få ytterligare en kontakt med materialet.

Längden på intervjuerna varierade mellan 20 till 60 minuter. Ett tydligt mönster uppmärksammades då politikernas intervjuer var omkring 20 minuter och tjänstemännens intervjuer varade i närmare en timme. Tjänstemännen gav i regel långa och innehållsrika svar, de hade också en tendens att flyta ifrån ämnet i fråga, medan politikerna generellt svarade kort och koncist. Konsekvenserna av detta diskuteras vidare i analysen (4.3.1. *Tjänstemännens och politikernas involvering*). Vi valde också att skicka transkriberingarna till samtliga intervjupersoner så de fick möjlighet till att styrka, ändra eller ta bort sina svar. Trost (2010) menar att vissa anser att detta bidrar till eventuella missförstånd och missuppfattningar kan klaras ut. Dock fick vi svar från majoriteten av våra intervjupersoner att de ansåg att

transkriberingarna var för långa och därför valde vi att istället skicka endast det material som vi använt till vår analys. Tre av intervjupersonerna ville göra små justeringar i sina svar men detta var inget som tämligen påverkade analysen.

Som tidigare nämnt hade en person inte tid för ett fysiskt möte, men eftersom vi ansåg att intervjupersonen i fråga var viktig för studien valde vi istället att genomföra en telefonintervju. En telefonintervju skiljer sig från en intervju där mötet sker ansikte mot ansikte i den mening att intervjuaren inte har samma möjlighet att se och läsa av intervjupersonens kroppsspråk. Det kan också vara svårt att göra en längre intervju per telefon (jfr Bryman, 2011). I vår telefonintervju upplevde vi att det var svårare att läsa personen i fråga då vi inte kunde se hans reaktion till frågorna. Vi tyckte också att det var svårt att veta när respondenten hade talat färdigt eftersom intervjun inte gav lika mycket utrymme för "tystnaden" i jämförelse med de övriga intervjuerna.

För att underlätta och kunna skilja på vem som har sagt vad benämns intervjupersonerna som följande: Tjänsteman 1, Tjänsteman 2, Tjänsteman 3, Tjänsteman 4, Politiker 1, Politiker 2 samt Politiker 3. Då konsekvenserna av telefonintervjun, som tidigare nämnt, kan ha inverkan på respondentens svar vill vi tydliggöra att denna intervjun gjordes med Politiker 2.

2.4.2. Kvalitativ innehållsanalys

För att få ytterligare ett perspektiv på H+ valde vi att göra en kvalitativ innehållsanalys på H+ offentliga hemsida (*Bilaga 3*). En kvalitativ innehållsanalys bygger på sökning av bakomliggande teman i det material som undersöks, dessa teman kan framstå genom exempelvis citat eller liknande. Denna metod kan göras på flera olika sätt och det finns inte ett beskrivet tillvägagångssätt (Bryman, 2011). Denna metod har använts begränsat i vår analys då vi endast använt den för att förstärka och förtydliga argument utifrån de andra metoderna. Men då vi i vår studie också berört begreppet platsmarknadsföring ansåg vi att en kvalitativ innehållsanalys av hemsidan blev väsentlig.

I vår kvalitativa innehållsanalys valde vi att fokusera på de värdebyggande ord som använts och genom dessa försökt att tolka hur de används för att påverka förståelse och uppfattning. Vi försökte också att tolka hemsidan utifrån vårt hermeneutiska synsätt. Bryman (2011) förklarar att grunden till hermeneutiken ligger i att genom det perspektiv som upphovsmannen haft försöka förstå och få fram meningen. I innehållsanalysen försökte vi sätta in oss i hemsidans

skapares perspektiv för att genom dem få en större förståelse om varför de valt att utforma hemsidan på ett visst sätt. Detta gav oss en bra inblick och förståelse i hur upphovsmännen tänkt när de utformat hemsidan vilket diskuteras i analysdelen (4. *Empiri och Analys*).

2.4.3. Enkätundersökning

Vi valde att göra en kvalitativ enkätundersökning eftersom vi ville få in tankar och kommentarer från hur invånarna ser på Helsingborg, för att kunna jämföra med svaren från intervjuerna och resultatet från den kvalitativa innehållsanalysen. Enkätundersökningen blir kvalitativ då vi endast fokusera på den öppna frågan "Vad är Helsingborg för dig?" (*Bilaga 4*). I enkäten frågade vi också om kön och ålder men då vi inte kunde se några tydliga mönster kopplat till detta valde vi att inte resonera över det i analysen. Då vi valde att lägga ut enkäten på internet som, för oss och våra tänkta respondenter, var lättillgängligt och smidigt använde vi oss av ett så kallat bekvämlighetsurval (jfr Bryman, 2011; Trost, 2012). Trost (2012) menar att internetenkäter kan vara bra om man vill nå ut till besökare på en viss sida och ställa frågor till dem. Vi valde därför att lägga upp vår enkät på Facebook via två grupper: "Du vet att du är från Helsingborg om du..." och "Helsingborg – Förr & Nu". Dessa två grupper valdes då de riktar sig till personer som har eller har haft en koppling till Helsingborg vilket också kan utläsas av gruppernas namn samt informationen om gruppen. Vad som dock blir viktigt att ta i beaktning är vilka människor som väljer att vara med i sådana grupper. Efter att analyserat de båda kort har det framkommit att dessa människor generellt har en kritisk syn på platsutvecklingen i Helsingborg.

Enligt Topvisible (2016) är människor som mest aktiva på Facebook under fredagar vid klockan 13:00 och klockan 15:00. Därför kom vi fram till att någon av de här två tiderna skulle gynna oss bäst. Först hade vi inte en enkät utan tänkte ställa en fråga i ett inlägg på Facebook och önskade då att läsarna svarade i kommentarsfältet. Men detta inlägget blev inte godkänt av administratörerna på den ena Facebook-gruppen och eftersom vi ville hålla oss till de tider Topvisible (2016) rekommenderar så valde vi att vänta med inlägget till veckan efter. Under veckan fram tills dess diskuterade vi inlägget och varför det inte hade blivit godkänt. Vi kom fram till att det antagligen var bäst att skapa en enkät där personerna som svarade på vår fråga kunde vara anonyma (*Bilaga 4*). Vi valde att denna gången istället skicka meddelande till de personer som var administratörer för Facebookgrupperna för att höra med dem om det var okej att lägga upp enkäten på deras sidor. Dessa administratörer går att likna med grindöppnare då de möjliggjorde och "öppnade grindar" för studien (jfr Lalander, 2011). Vi förklarade för dem

vad svaren skulle användas till och vi fick godkänt från båda administratörer som vi kontaktat. Det visade sig strax efter enkäten lagts upp att den inte gick att tillgå via länken. Vi skapade då en ny enkät via ett annat konto, vilket denna gången fungerade. Vi hade enkäten ute i cirka två veckor och fick sammanlagt ihop 120 svar. Trots att detta endast är en begränsad del av Helsingborgs invånare valde vi att använda detta material då vi ansåg att vi fått in många relevanta och intressanta svar.

2.5. Generaliserbarhet

Generaliserbarheten diskuterar på vilket sätt det är möjligt att dra generella slutsatser utifrån resultatet. Det vill säga hur resultatet från vår studie går att tillämpa och använda i andra liknande sammanhang (jfr Söderbom & Ulvenblad, 2016). Som tidigare nämnt är urbaniseringen idag en viktig faktor vilket gör att städer måste utvecklas. Våra resultat blir därför generaliserbara i den mening då många platser, liksom Helsingborg, står för en utmaning att utvecklas och går därför att jämföra med många liknande fall. Det blir en så kallad "måttlig generalisering" vilket innebär att studien inte direkt går att generalisera utan istället jämförs och kopplas fallet till liknande (jfr Williams, 2000, i Bryman, 2011, s. 369).

2.6. Etiska övervägande

I denna undersökning utgick vi ifrån Brymans (2011) fyra etiska principer: samtyckeskravet, nyttjandekravet, informationskravet och konfidentialitetskravet. Samtyckeskravet innebär att undersökningspersonerna har rätt till att själva bestämma över sin medverkan (Bryman, 2011). Då alla våra respondenter frivilligt deltog i såväl intervju som enkät anser vi att vi levde upp till detta kravet. Vi informerade dessutom samtliga intervjupersoner muntligt och enkätrespondenter skriftligt om att deras deltagande var helt frivilligt samt att de har rätt att avbryta och avböja att svara på frågor om de önskade. Nyttjandekravet innebär att det empiriska material som samlats in endast får användas till forskningen i fråga (ibid.). Vårt material användes endast för detta arbete, vilket vi också informerade våra intervjupersoner och respondenter om. Informationskravet berör forskarens skyldighet till att informera undersökningspersonerna om syftet med undersökningen (ibid.). Vid intervjuerna var vi alltid noga med att börja med att presentera oss själva, vad vi ville undersöka och varför vi ville undersöka det. I vår enkät fanns en kort presentation om oss och vårt syfte med undersökningen. Konfidentialitetskravet innebär att undersökningspersonerna ska behandlas med största möjliga konfidentialitet, det vill säga att personuppgifter förvaras på ett sådant sätt att obehöriga inte

kan komma åt dem (ibid.). Vi arbetade med konfidentialitet genom att förvara uppgifterna på en plats som endast vi kommer åt. Vi valde också att ge intervjupersonerna kodnamn vid transkriberingen för att på så sätt skapa en ytterligare säkerhet.

2.7. Analysering och tolkning av data

Som tidigare nämnt har vi valt att analysera vårt empiriska material med en kvalitativ inriktning. Alvehus (2013) understryker att analysering handlar om att plocka isär något för att sedan sätta ihop det igen. Alvehus förklarar också att det handlar om att försöka förmedla något i det empiriska material som samlats in och göra det intressant. Det handlar således om att tolka och tala för det empiriska materialet. När vi samlat in allt vårt empiriska material kände vi att det uppstod en viss oreda och bredd. Rennstam och Wästerfors (2015) argumenterar för tre problem som kan uppkomma vid hantering av empiriskt material: kaosproblemet, representationsproblemet och auktoritetsproblemet.

Kaosproblemet innebär att materialet är stökigt och breder ut sig. För att bemöta detta problem anser de att sortering av materialet, för att lära känna det och på så sätt kunna hantera det, kan underlätta (Rennstam & Wästerfors, 2015). Vi valde därför att orientera vårt material i olika kategorier för att på så sätt få struktur i det. I intervjuerna ställde vi upp de olika svaren bredvid varandra för att på så sätt finna likheter och olikheter. I den kvalitativa innehållsanalysen delade vi upp de värdebyggande orden i olika ordklasser samt hur dessa användes tillsammans. I enkätundersökningen letade vi efter ord och teman som var återkommande och överensstämmande för att på så sätt få översikt.

Efter att vi sorterat upp materialet blev nästa steg att reducera det och det var också här vi stötte på det andra problemet, representationsproblemet. Representationsproblemet innebär att något måste representeras på bekostnad av något annat då allt inte kan återges i slutresultatet (Rennstam & Wästerfors, 2015). Vi kände att vi fått in ett väldigt brett och intressant material så för att bemöta detta problem valde vi att återgå till våra frågeställningar och vårt syfte. Genom dessa valde vi bort en stor del av materialet som vi ansåg var irrelevant för vårt arbete och kunde på så sätt istället fokusera på det väsentliga.

Sista steget i analyseringen och tolkningen av data var att argumentera för det empiriska materialet. Rennstam och Wästerfors (2015) förklarar att detta innebär att sätta något i relation

till både tidigare forskning och samhället för att på så sätt skapa en teori. Det är också i detta skede som det tredje problemet kan uppstå, auktoritetsproblemet, vilket handlar om vad som kan sägas utifrån det givna materialet. För att argumentera för vår analys valde vi att utgå ifrån våra olika teorier, vilka presenteras i kommande kapitel, och tillsammans med dessa göra kopplingar till det empiriska materialet.

3. Teoretiskt ramverk

Det teoretiska ramverket inleds med att beskriva tidigare forskning om platsutveckling där tre fall i Stockholm, Malmö respektive Göteborg presenteras. Sedan beskrivs begreppet platsutveckling eftersom syftet med detta arbete är att reda på vilka roller politiker, tjänstemän och invånare har i en platsutveckling. Därefter presenteras de tre valda teorierna: stadsidentitet, historiebruk och makt, vilka också beskrivs med utgångspunkt i platsutvecklingen.

3.1. Tidigare forskning

Inför vår studie valde vi att titta på tre olika fall av platsutveckling i tre svenska städer: Stockholm, Malmö och Göteborg. Micheletti (2017) analyserade i Stockholmsfallet hur samspelet mellan invånare, politiker och tjänstemän ser ut i förnyelseprojektet Slussenområdet. Detta samspel är utifrån studien avgörande för hur förnyelseprojekt uppfattas, fastställs och genomförs. Samspelet kräver en öppen debatt där aktörerna måste vara villiga att lösa de intressekonflikter som ofta utvecklas under planeringsprocessen. Problematiken är att förnyelseprojekt ofta leder till konflikter och anklagelser för hur väl politiker fångar upp och implementerar medborgarnas synpunkter. Nyckeln till framgång är, enligt studien, att lokala politiker kan möta varandra för att se hur meningsmotsättningar kan överbryggas (Micheletti, 2017). I fallet Malmö analyserade Ek (2007) hur politiker och andra starka aktörer har ett så kallat tolknings- och representationsföreträde till bilden av staden. Detta innebär att de kan marknadsföra en bild av staden som inte nödvändigtvis stämmer överens med verkligheten. I denna studie står Malmö som värd för ett seglingsevenemang, vilket utspelades i stadens västra delar. Problemet är att politikerna och de starka aktörerna väljer inför detta evenemang att enbart marknadsföra staden som en postindustriell stad. Detta speglar endast de västra delarna av staden och gör en distinkt avgränsning till de östra och industriella delarna. Detta skapar en obalans i staden då den demokratiska bilden som finns inte går att förankra i hur imagen marknadsförs (Ek, 2007). I fallet Göteborg tar Brorström (2015) upp problemet om vad som händer när en stad saknar helhetstänk och olika stadsdelar planeras var för sig, vilket här kallas popcorn-planering. Detta ledde till att konflikter uppstod mellan de olika stadsdels-projekten och det blev politikernas uppgift att sätta ihop ett styrdokument för staden. Styrdokumentet skulle då både hjälpa till att sätta staden på kartan, men även fungera som ett internt styrdokument. Det fanns tre strategier för staden i styrdokumentet: göra staden hel, möta vattnet och stärka kärnan. Brorström (2015) tar också upp diskussioner de haft om Göteborgs identitet

där projektledningen valt att inte använda sig av historien utan endast blicka framåt. Detta ifrågasätts av en person utanför ledningsgruppen som menar att en stad inte kan ha en vision utan att se tillbaka på historien. Arbetet i Göteborg visar att styrningen för en stad antas i olika parallella processer. Olika aktörer har olika intressen och de har olika anledningar till att vilja genomföra en utveckling (Brorström, 2015).

3.2. Platsutveckling

Det finns en rådande urbanisering och år 2050 förväntas 75% av världens befolkning bo i städer. Det sätter press på dessa att utvecklas för att kunna hantera tillväxten och dess konsekvenser, exempelvis anpassa bostäder och service för nuvarande och blivande invånare (Brorström, 2015; Cafuta & Sitar, 2017). Kotler et al. (1993) förklarar att platser generellt är intresserade av att växa men inte till vilket pris som helst. De beskriver att en plats försöker attrahera fyra olika målgrupper: besökare, invånare och arbetare, företag och industrier samt exportmarknader. Bradley, Broms och Tunström (2005) resonerar om hur en stads framgång är beroende av hur väl den lyckas attrahera och behålla invånare och företag. Det blir därför viktigt att skapa boende- och stadsmiljöer som lockar dem till sig för att på så sätt generera kapital och investeringar (Cafuta & Sitar, 2017).

Florida (2005) antyder att städer är källor till kreativitet. Han menar att städer länge varit en motor för att skapa en kreativ energi som leder vidare till att det skapas innovationer och ny tillväxt. Kreativiteten har blivit en drivande faktor för ekonomin och cirka en tredjedel av världens arbetare har ett kreativt arbete. När städer utvecklas finns det en mening i att investera i kvalitet på platser för att locka till sig kreativa personer och dess kunskaper. Florida menar också att personer som anses vara kreativa föredrar att vistas i urbana center och uppskattar inbjudande och aktiva rekreationen på platser. Genom att planera och utveckla platser utifrån dessa kriterier så kommer platser att locka kreativa arbetare, men också andra personer som besöker eller bor i närheten (ibid.). Kotler et al. (1993) resonerar i liknande termer då de hävdar att platser tävlar om invånare som lever upp till specifika karaktärer och profiler. Exempelvis hävdar de att det finns ett ökat begär efter begåvade arbetare hellre än obegåvade.

Problemet är att när städer i utvecklingsstadiet lägger fokus på att marknadsföra städer för att locka till sig nya invånare hellre än att se till de nuvarande invånare kan städerna produktgöras (Ek & Hultman, 2007). Avraham (2004, i Ek & Hultman, 2007, s. 28) beskriver

platsmarknadsföring som ett sätt att framföra en plats genom att lyfta fram dess positiva bild, antingen för att skapa en ny image eller för att ersätta en dålig. Syssner (2012) resonerar liknande då hon anser att platsmarknadsföringen är viktig för städer genom att sätta staden på kartan och locka till sig nya invånare, investerare och turister. Hon understryker dock att platsmarknadsföring inte alltid behöver vara riktad till nya invånare utan kan också användas för att skapa en identitet och platskänsla hos de nuvarande invånarna. Annars kan, som Brorström (2015) hävdar, invånarna få svårt att känna igen sig i den marknadsförda bilden då deras uppfattningar ofta är djupt förankrad i känslor och händelser. Städer är kopplade till deras historia och specifika föreställningar, vilket också påverkar uppfattningen av den. Kotler et al. (1993) förklarar att en plats image är representationen av de idéer och intryck människor har av en plats. Denna kan skilja sig då olika människor har olika relationer till platsen.

3.3. Stadsidentitet

Det finns många olika uppfattningar om vad som är en stad och var dess gränser går, då det inte längre finns några tydliga stadsmurar som avgränsar. Därför försöker aktörer idag istället skapa gränser genom att ge staden en identitet, för att på så sätt skapa ett tydligt utanför och ett tydligt innanför (Brorström, 2015). Widmark (2007) hävdar att en stad kan ha flera olika stadsidentiteter inom ramen för en dominant övergripande stadsidentitet. Denna skapas i kollektiva föreställningar vilka är framställda av aktörer och institutioner med makt. Stadsidentiteten är därför gemensamma dominanta föreställningar som avser att ge staden mening. Det kan till exempel handla om att föreställa staden som vacker, modern eller hållbar. Dock hävdar han att det inte finns någon väsentlig stadsidentitet utan att den är socialt konstruerad och skapas i interaktion med vad som finns och vad som föreställs. En stadsidentitet konstrueras i motsats till något annat, det vill säga genom att uttrycka vad en stad är så uttrycks också vad en stad inte är. Identiteten förändras hela tiden då gamla uttryck försvinner och nya tillkommer, det vill säga en stadsidentitet uppstår vid en bestämd tid, i ett bestämt rum och med specifika förutsättningar. Med andra ord en plats kan se likadan ut men tolkas på olika sätt vid olika tidpunkter då dess förutsättningar har förändrats. Således kan en stadsidentitet inte styras utan den konstrueras och omkonstrueras anpassat till den specifika situationen och det finns aktörer med tolkningsföreträde till denna (ibid.).

Widmark (2007) beskriver att en stadsidentitet består både av en immateriell del och en materiell del. Den immateriella delen är föreställningen av staden, det vill säga de utsagor och

berättelser som finns om staden. Den materiella delen är fysiska representationen av staden, det vill säga de byggnader och miljöer som finns. Dessa två behöver samexistera för att en stadsidentitet ska kunna existera. Detta innebär att det måste finnas berättelser kopplade till den fysiska miljön, och vice versa, för att stadsidentiteten ska existera (Widmark, 2007). Martone et al. (2014) resonerar i liknande termer då de anser att det måste skapas en förståelse för att städer och platser inte bara är materiella byggnader. Utan vid dessa byggnader så finns det människor, nätverk, minnen, historia, kulturella identiteter med mera och dessa faktorer måste också vägas in när en stad utvecklas. Också Kaymaz (2013) antyder att identiteten av en plats inte bara är de fysiska aspekterna utan skapar också en mening för samhället och individen. Människor antas sträva efter en känsla att tillhöra en plats och vill skapa ett känslomässigt och kognitivt band till den. Platsens identitet blir därför viktig i sociala och kulturella termer då detta binder och kopplar samman människor till platsen. Cafuta och Sitar (2017) resonerar om hur platser bör utformas för människor. Genom att människor skapar koppling till platsen, skapas också platsens identitet. Göransson (2014) förklarar att människor, oavsett om de föds på, flyttar till eller besöker en plats, kan samlas kring materiella minnen och skapa anknytning och tillhörighet till dessa.

Det kan problematiseras om vad som händer med platser när människor försöker skapa nya identiteter. Platser som förändras kan upplevas som själlösa till en början men efter några generationer har det som varit nytt blivit en del av platsens själ (Thufvesson, 2009). Brorström (2015) påstår att en stad kan bli påverkad av andra städer vilket kan leda till att staden försöker styra bilden av sig själv. Det blir viktigt att ha den senaste tekniken och infrastrukturen för att kunna anpassa sig till den moderna utvecklingen. Detta kan bidra till att städer allt mer börjar likna varandra och att vissa städer står som förebild för andra. Czarniawska (1999, i Brorström, 2015, s. 19-20) menar däremot att städer nått en sådan komplexitet att de inte alls går att styra. Hon menar att konkurrensen har ökat och att detta har bidragit till att fokus läggs på att locka nya företag, nya invånare och nya investerare till staden. Istället för att tillgodose invånarna med värde handlar det om att möjliggöra en utveckling.

Kaymaz (2013) påpekar hur globaliseringen influerat utvecklingen av platser vilket i sin tur påverkar identiteten. I planeringen och utvecklingen har bevarandet av det lokala kulturarvet därav blivit en viktig aspekt. Syssner (2012) förklarar också att den ökade mobiliteten hänger samman med intresset för lokala och regionala identiteter. Hon påstår vidare att dessa identiteter blir viktiga vare sig de genererar tillväxt eller inte, då dessa skapar en platskänsla hos invånarna.

Brorström (2015) understryker att stadsomvandlingen är djupt förankrad i dess historia och förutsättningar. Det är därför inte enkelt att ändra uppfattningen av en plats då den ofta är förknippad med individers känslor och händelser. Hur en stad föreställs är en personlig upplevelse och staden skapas i medvetandet. En person som bor i en stad kan ha en helt skild bild i jämförelse med en person som bara besöker eller en person som inte ens har varit i staden (Brorström, 2015). Syssner (2012) resonerar däremot om förhållandet mellan intresset för platsrelaterade identiteter och den ökade mobiliteten i världen. Detta bidrar till att människor har fått en svagare relation till platser då människan blivit rörligare. Vidare medför detta att människors engagemang till platsen minskar samt att det gör det lättare för dem att flytta. Göransson (2014) lyfter hur kulturarv genererar berättelser i relation till platser. Hon menar att denna extrema rörligheten, som globaliseringen har medfört, har bidragit till att anknytningar till platser genom etnisk tillhörighet och arv har minskat. Hemkänslan och identiteten måste därav byggas på andra aspekter än tidigare som exempelvis historiska miljöer och personliga minnen. Brorström (2015) påstår att när människor flyttar till en plats kan de ta till platsens historia och känna sig som en del av arvet även om de inte har en personlig koppling. Då det finns ett grundläggande behov att bli en del av historien kan en identitet stärkas genom att en historia brukas (Karlsson, 2014). Detta leder in på nästa teori: historiebruk.

3.4. Historiebruk

Aronsson (2004) beskriver historiebruket utifrån tre grundbegrepp: historiemedvetandet, historiekulturen och historiebruket. I historiebruket styr och produceras ett *historiemedvetande* vilket är uppfattningen av sambandet mellan dåtid, nutid och framtid. Detta innebär att förändringar inte bara bygger på föreställningar om det förflutna utan också för framtiden och hur dessa är relaterade till varandra (Aronsson, 2004). Karlsson (2014) beskriver historiemedvetandet som en mental kompass vilken hjälper människor att orientera sig i tiden och skapa mening genom att relatera till olika tidssammanhang. Det handlar om det gemensamma historiska tankemönster som håller samman grupper från samma tid. Historiemedvetandet har därför en central betydelse eftersom det utgör grunderna för att bevara och göra historia i samhället. Det finns ett sammanhang mellan hur det förflutna kan tolkas, hur nutiden kan förstås och hur framtiden kan betraktas (Karlsson, 2014).

Karlsson (2014) anser att *historiekulturen* är den arena samhället kommunicerar och värderar vilken historia som ska uppmärksammas. Detta sker i historiekulturella processer vilket kan

beskrivas som strategier som används för att hävda historiska värden. Det kan exempelvis vara något som sätts in i ett nutida sammanhang som inte tidigare setts som historiskt, vilket skapar en förändrad förståelse av objektet. Detta sker i en dubbelprocess där den ena handlar om att förmedla en historia från en avsändare till en mottagare, och den andra handlar om på vilket sätt en historia värderas och bedöms som användbar eller inte. Det handlar således om vem som har makten över synliggörandet av det historiska medskapandet i processen (ibid.).

Aronsson (2004) hävdar att *historiebruk* innebär att använda historia i samtida sammanhang med hjälp av företeelser och aktiviteter. Detta sker när delar av historien verkställs i olika processer för att forma meningsskapande och helheter. Karlsson (2014) förklarar att utgångspunkten är att historien brukas utifrån olika behov och intressen på olika nivåer. Det handlar följaktligen om att analysera och förstå hur och i vilket syfte människor använder historia, på vilka olika sätt, i vilka olika samhällen och i vilka tider. Han definierar historiebruk som att bruka historia i ett målinriktat syfte vilket kan ses ur ett internationellt eller ett funktionellt perspektiv. I ett intentionellt perspektiv finns ett aktörsorienterat och målinriktat förhållningssätt till historiebruket, det vill säga att historia brukas för att nå bestämda mål. Detta innebär att det finns olika, individuella eller kollektiva, mål med att använda historia för att tillfredsställa bestämda behov och intressen i en senare tid. I ett funktionellt perspektiv finns ett systemorienterat förhållningssätt till historiebruket, där historia används för att tjäna vissa ändamål eller fylla individers och samhällets uppgifter (ibid.).

En historia görs och brukas alltid på olika sätt genom att exempelvis göra tydliga avgränsningar till det förflutna eller understryka en historisk kontinuitet (Karlsson, 2014). Historiska byggnader och miljöer kan exempelvis bevaras genom att det sker ett funktionsbyte. Ett funktionsbyte innebär att något återanvänds till en annan funktion än vad det var tänkt till från början. Detta går till exempel att se i hur industrier har hamnat centralt i staden och byggnaderna används på nya sätt (Thufvesson, 2009, s. 62-63). Nilsson (2007) beskriver att historia kan brukas i syfte att höja en plats attraktivitet men att det samtidigt finns delar av historien som väljs att inte visas då detta kan göra en plats mindre attraktiv. Karlsson (2009) understryker att det finns ett icke-bruk vilket innebär att en aktiv handling görs eller har gjort för att ignorera eller förtränga en del av historien. Aronsson (2004) påpekar att uppfattningar om historia inte är en privatsak. Han menar att det finns historier som dominerar vilket i sin tur skapar konsekvenser för tolkningen. Nilsson (2007) argumenterar för att det finns en tydlig koppling mellan historiebruket och platsmarknadsföringen, vilket har betydelse för hur en historia väljs

att framställas. Stadslandskapet påverkas av politik och debatter om bevarande av historia samt ny- och ombyggnadsprojekt. Detta får i sin tur en betydelse för hur historien förstås och tolkas av besökare och invånare. Städer som tar hänsyn till och kan visa upp olika delar av sin historia och utveckling har en tendens att bli mer intressanta och mer attraktiva än andra (Thufvesson, 2009).

3.5. Makt

Makt är ett omdebatterat begrepp och enligt Dahlstedt (2011) beskrivs det som en ständigt pågående kamp att ge mening åt världen. Det handlar om att representera någon eller något på ett bestämt sätt och därigenom definiera problem, skapa identitet eller göra distinktionen mellan det normala och det avvikande. Makt är strävan och kampen om att definiera världen som självklar och naturlig utifrån överordnade grupper. Teoretiker Steve Lukes (2008) beskriver begreppet makt genom tre olika dimensionella syner. I den endimensionella synen tar han upp Dahls (1958, i Lukes, 2008, s. 25-26) föreställning om att "A har makt över B i den utsträckningen att han kan få B att göra något som denne i annat fall inte skulle göra". Han förklarar att makten här inriktar sig på handlande vid beslutsfattande. I den tvådimensionella synen tar han upp Bachrachs och Baratz (1970, i Lukes, 2008, s. 28-30) synsätt på makt. De hävdar att makt, förutom Dahls perspektiv, också utspelar sig genom tvång. Detta görs genom att ändra förutsättningarna till beslut och handlande, vilket sker mellan öppna och dolda konflikter. Makten utövas således genom att konflikter och meningsskiljaktigheter undviks eller tystas ner. Den tredimensionella synen är byggd på de två tidigare och i denna förhindras konflikter från att överhuvudtaget uppstå. Genom detta undviks maktutövande för att på så sätt försäkra sig om att individer tror att de har frivilligt samtycke och dominans, när det egentligen sker ett maktutövande (Lukes, 2008).

Ek (2007) hävdar att det finns aktörer med tolkningsföreträde till platsutvecklingen. Persson (1999) förklarar att oavsett vem som bestämmer på platsen så påverkas platsens utformning och identitet. Bridge och Watson (2013, i Brorström, 2015, s. 41) anser att offentliga platser innefattar system som skapar en viss makt. Förändringar kan skapas genom olika grupper på platser har mer inflytande än andra. För att det ska bli en balans och jämlikhet mellan olika grupper som har makt på en plats är det viktigt att invånare är inblandade i stadsplaneringen (Åström & Brorström, 2011, i Brorström, 2015, s. 41-42). Chang och Huang (2011, i Brorström, 2015, s. 43) förklarar också att de personerna som planerar arbetet, ska utföra arbetet samt

intressentgrupper också har en självklar plats i beslutsfattandet. I nutidens stadsutveckling läggs allt mer makt och ansvar på byggbolag, konsulter och privata aktörer (Bradley et al., 2005). Dock fastslår Thufvesson (2009) att också vanliga medborgare som agerar och lever på platserna kan påverka utvecklingen och som Kotler et al. (1993) anser tillhör invånarna en av de viktigaste målgrupperna i platsutvecklingen. Men som Chang och Huang (2011, i Brorström, 2015, s. 43) hävdar utelämnas invånarna ofta från beslutsfattande kring platsutvecklingen.

Politiker och tjänstemän har ofta uttalade roller i platsutvecklingen och arbetar aktivt med detta. Tjänstemän kan till exempel vara projektledare eller omvärldsbevakare och arbetar ofta med detta på heltid i sin professionella yrkesroll. Politikerna måste istället agera utifrån sin politik anpassat till den mandatperiod de besitter. Detta innebär att politiker främst måste anpassa sig utifrån sina väljare till skillnad från tjänstemän som istället kan fokusera på att skapa en bra kvalitet utifrån sin professionella arbetsroll. Platser där utvecklingen inte förändras radikalt vid maktskifte tenderar att lyckas bättre än andra (Thufvesson, 2009). Jonsson et al. (2012) förklarar att det enklaste sättet att hålla reda på ansvarsfördelning är genom att skilja på vad och hur. Vad-frågan står politikerna för och tjänstemännen står för hur-frågan, det vill säga att politikerna svarar för vad som ska göras och tjänstemännen svarar för hur arbetet ska gå till. Däremot så påpekar de att denna uppdelningen inte alltid stämmer överens. Vissa hur-frågor kan besvaras bättre av politiker och vad-frågor kan besvaras bättre av tjänstemän. Brorström (2015) understryker hur de som styr städerna påverkas av de föreställningar som de har angående hur en stad borde styras och se ut. Det handlar om att vardagen ska fungera samtidigt som framtiden måste planeras. Om hur staden leds internt samtidigt som det handlar om hur den uppfattas externt (Brorström, 2015). Adolphson (2014) hävdar att expertkunskap och politik är väsentligt för att skapa effektivitet i ett komplext samhälle men om besluten inte är förankrade hos invånarna påverkas ansvaret negativt. Han hävdar att kunskapen om samhället måste göras tillgänglig för att invånarna inte ska bli främlingar i det samhälle som skapas.

3.6 Sammanfattning av teoretiskt ramverk

I detta kapitel har det övergripande begreppet platsutveckling beskrivits, begreppet har sedan använts som ett paraply för de tre teorier som valts för studien. Stadsidentiteten har varit viktig för att förstå och tolka hur denna kan påverkas av platsutveckling. Historiebruket har varit viktigt då det beskriver hur en historia kan brukas och användas i en platsutveckling. Makten har varit en viktig teori för att förstå och förklara hur den fördelas mellan de olika aktörerna.

Det har även tagits upp tidigare forskning där tre fall i Stockholm, Malmö och Göteborg presenterats. Syftet har varit att använda dessa teoretiska resonemang och jämföra, analysera och diskutera dessa mot det empiriska materialet. Detta redogörs i nästkommande kapitel.

4. Empiri och Analys

Avsnittet inleds med en kort presentation av H+ som varit studieobjektet för denna uppsats. Analysen fortsätter med att empirin kommer att analyseras utifrån uppsatsens syfte och frågeställningar. Det är uppdelat i tre delar: stadsidentitetens immaterialitet och materialitet, aktörernas roller och därefter platsutvecklingens påverkan. Avsnittet avslutas med en kort sammanfattning av analysen.

4.1. H+

H+ är synonymt med att vi ska utmana oss. Att vi inte alltid ska gå de enkla vägarna, att vi ska testa, vara med och bidra till hållbar stadsutveckling. Det är jättefina ord. Vad innebär det? Ja men det handlar bland annat att införa ny teknik, att dra initiativ till nya typer av samarbeten. Att försöka göra mer tillsammans med andra. Vi tänker bättre tillsammans. Och sen tycker jag kanske att man skulle vara lite djärvare än vad man är idag Att ständigt ifrågasätta och utmana, det är ju det enda sättet att faktiskt komma vidare. (Tjänsteman 2, 2018)

H+ är namnet på Helsingborgs stadsförnyelseprojekt och arbetar för att skapa en spännande, tät, attraktiv och hållbar plats. "Pluset" i namnet står för att staden ska addera fler invånare, fler företag samt skapa fler mötesplatser. Projektet beräknas fortgå fram till år 2035 och Helsingborg beräknar då att ha växt med 40 000 nya invånare samt 5 000 nya bostäder (H+, 2016). Precis som nämns i citatet ovan är detta en stor utmaning för staden. Projektet startade redan 2008 med tävlingen "Imagine Helsingborg" där olika interna och externa aktörer i Helsingborg fick komma med förslag och lösningar kopplade till utvecklingen. Efter denna tävling skapades visionen: "År 2035 ska Helsingborg vara den skapande, pulserande, gemensamma, globala och balanserade staden för människor och företag. Helsingborg är staden för dig som vill något." (Helsingborgs stad, 2011). H+ arbetar för att knyta samman dåtid, nutid och framtid och därigenom skapa en ny unik identitet. Projektet vill använda historia som utgångspunkt och genom detta försöka bidra till den fysiska och sociala utvecklingen (H+ 2, 2018).

Syftet med projektet är att främst utveckla den södra och centrala delen av staden, vilket ska bidra till att staden blir socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbart (H+ 1, 2017). Social hållbarhet innebär att skapa större närhet och en bättre tillgänglighet till omkringliggande stadsdelar samt till vattnet och sundet. Ekonomisk hållbarhet innebär att förstärka stadens roll som en central del i norra Europa samt skapa tillväxt genom att det byggs attraktiva boendemiljöer. Miljömässig hållbarhet innebär att utnyttja gammal mark som inte längre

används och skapa möjligheter för hållbart resande (ibid.). De stadsdelar som projektet kommer att behandla är Oceanhamnen, Universitetsområdet, Husarområdet samt Gåsebäck (H+ 2016). Första etappen är Oceanhamnen, vilket är ett pågående projekt som byggs på ett gammalt hamn- och industriområde där det tidigare inte funnits några bostäder. Det kommer därför skapas en ny stadsdel och tanken är att denna ska komplettera stadskärnan med vattennära bostäder, vilket saknas idag. Detta kommer att förlänga den befintliga kajpromenaden samt att det kommer byggas en gångbro som länkar ihop Oceanhamnen med staden. Senare kommer de övriga stadsdelarna i projektet att utvecklas (H+ 2, 2017).

4.2. Stadsidentiteten

Widmark (2007) resonerar om hur en stadsidentitet består av både en immateriell del och en materiell del samt hur dessa två är beroende av varandra. Helsingborgs stadsidentitet existerar därför, utifrån detta, när det både finns historier och materiella ting att knyta an till historierna. Stadsidentiteten blir viktig då den bidrar till att människor kan känna en koppling och skapa en mening till en plats då den inte bara är består av de fysiska aspekterna (jfr Cafutar och Sitar, 2017; Kaymaz, 2013). Samtliga intervjupersoner anser att det är viktigt att historien genomsyras i staden. Majoriteten av dem anser också att H+ kommer bidra till att ytterligare främja historien, vilket går att likna med det immateriella. Vissa av intervjupersonerna pratade också om vikten av att spara historiska föremål, vilket går att likna med det materiella (jfr Widmark, 2007).

4.2.1. Det immateriella

Nu vill vi ju testa om vi kan samla in berättelser och minnen från området och kan vi sen använda det som utgångspunkt från när vi fortsätter stadsutvecklingen ... Också ett sätt att på ett rätt så naturligt sätt involvera helsingborgarna, att någon vill ta del av deras gamla historier när de har jobbat som hamnarbetare eller hittat på rackartyg i Oceanhamnen eller vad det nu kan vara. Jätte jättespännande faktiskt. (Tjänsteman 2, 2018)

I citatet ovan beskriver Tjänsteman 2 (2018) hur de har startat med ett projekt där de ska samla in berättelser och minnen från de som har arbetat och verkat i hamnområdet när det var aktivt. Utifrån de andra intervjuerna kunde vi utläsa flera andra projekt, som exempelvis tävlingar, evenemang och utställningar, där insamling av immateriellt material gjorts. Martone et al. (2014) argumenterar för vikten av att förstå det immateriella värdet i platser, att se bortom det fysiska och istället fokusera på historierna, människorna och minnena. För att Helsingborg ska utvecklas med sin historia och stadsidentitet blir dessa berättelser därför viktiga då de är med

och bidrar till att förstärka förståelsen av det immateriella värdet. Precis som Karlsson (2014) beskriver kan en plats identitet stärkas genom att bruka dess historia och göra avgränsningar till det förflutna. Helsingborg kan därför i sitt arbete med att försöka samla in och dela historier från platsen bidra till att stadsidentiteten också stärks. Eftersom en bild av en stad är svår att styra då det redan finns händelser och känslor kopplade till den blir dessa historier viktiga då de är förankrade till staden. Hur Helsingborg föreställs är således en personlig upplevelse som skapas i medvetandet, därför kan staden uppfattas olika av olika människor (jfr Brorström, 2015). Men genom att samla in historier, använda dessa idag och planlägga framtiden bidrar det till att människor kan orientera sig i tiden och skapa mening. Detta kan också bidra till att människor som flyttar till eller besöker de nya områdena kan ta till sig dessa historier då historiemedvetandet fungerar som en mental kompass som hjälper människor att relatera till olika tidssammanhang. Det vill säga även om människor har olika föreställningar av Helsingborg kan de med hjälp av historiemedvetandet orientera sig i tiden och ta till sig stadens historia (jfr Brorström, 2015; Karlsson, 2014).

Oceanhamnen, som nämns i citatet ovan från Tjänsteman 2 (2018), går att liknas med en arena där samhället ska kommunicera och värdera vilken historia som ska visas. Detta lägger vidare grunden för historiekulturen, vilket är de strategier som används för att hävda de historiska värdena. Den bild som H+ väljer att visa upp av historien blir också den bild som det kommer att förankras till och förmedlas av, eftersom det finns en koppling till hur historien brukas och hur den marknadsförs (jfr Nilsson, 2007). Det handlar följaktligen om vem som har makten över synliggörandet av historien och hur denna makt kommer att användas. Helsingborgs historia kan därför påverkas av H+ i den meningen att det finns aktörer som besitter en viss makt att välja vilka historier av de som samlats in som ska synas eller inte. Dessa aktörer som väljer historierna kan ses som avsändare av historierna, vilka de förmedlar till mottagarna, det vill säga de människor som rör sig på platsen. Det är genom denna förmedling en historia bedöms som användbar eller inte (jfr Karlsson, 2014). Men då makten är en ständig pågående kamp att ge mening åt världen försöker dessa aktörer att definiera deras bild av Helsingborg som självklar och naturlig (Dahlstedt, 2011). Detta går också att likna med Lukes (2008) tredimensionella syn på makt då dessa aktörer undviker ett direkt maktutövande genom att försöka visa sin bild av Helsingborg som den självklara bilden. Aktörerna använder därav en dubbelprocess då det är de som beslutar vilka historier som ska synliggöras. Men det är också de som förmedlar historierna till mottagarna, vilket är en del av historiekulturen (jfr Karlsson, 2014).

4.2.2. Det materiella

... vi försöker också fånga upp konkreta spår som har funnits. Vi har till exempel sparat ganska mycket tågräls som har legat där som vi tänker återanvända. Vi har sparat metallock som har legat över gamla kabelrännor som vi också ska använda på andra platser. Att få in de där fysiska objekten känns viktigt, spara historien. (Tjänsteman 1, 2018)

Som tidigare nämnt beskriver Widmark (2007) att en stadsidentitet består av berättelser från platsen men också från materiella ting. Det blir därför viktigt hur H+ arbetar för att både samla in berättelser som finns om platserna men också behålla de fysiska materiella ting som representerar historierna. Som citatet från intervjun med Tjänsteman 1 (2018) beskriver så har det sparats material som kommer att användas i utvecklingen av stadsdelen. Att bevara och visa upp delar av historien från platsen kan bidra till att platsen blir mer attraktiv och mer intressant än andra (Thufvesson, 2009). Detta bevarande kan också bidra till att människorna som bor i och flyttar till Helsingborg kan känna en tillhörighet till staden. Detta beror på att dessa materiella ting kan liknas vid faktorer vilka förenar samtidens människor. Vidare kan denna anknytning också medföra att människor, oavsett om de föds på, flyttar till eller besöker staden, kan känna en tillhörighet till den (jfr Göransson, 2014). H+ kan således genom sitt val att bevara dessa materiella ting bidra till att människor kan skapa en historisk anknytning till platsen samtidigt som det kan bidra till att Helsingborg blir mer intressant och mer attraktivt.

Tjänsteman 1 (2018) berättar att Oceanhamnen är en ny del av staden som tidigare varit stängd för många helsingborgarna. Hen anser att det kommer växa fram en ny del av historien som invånarna inte har stött på tidigare. Detta kan bidra till att det skapas en förändrad förståelse av Oceanhamnen då den sätts i ett nytt kulturellt ramverk (jfr Karlsson, 2014). Det skapas då ett funktionsbyte då det som en gång var ett skeppsvarv och industrimark blir till ett bostadsområde (jfr Thufvesson, 2009, s. 62-63). Tjänsteman 3 (2018) berättar att de valt att behålla ett gammalt magasin samt en kran för att inte bara radera historien som varit och på så sätt skapa en mening och vilket kan ses som ett historiebruk. Bruket av magasinet kan därför jämföras med ett funktionellt historiebruk då detta har en funktionell användning utöver det historiska och önskas tjäna ett visst ändamål. Kranen däremot kan jämföras med ett intentionellt historiebruk. Som Politiker 3 (2018) förklarar så har de sparat kranen för att kunna visa delar av historien och detta bruk kan då liknas vid ett målinriktat intresse (jfr Aronsson, 2004; Karlsson, 2014). När dessa platser och materiella ting återanvänds till något annat än vad det var tänkt till från början skapas en blandning från olika tidsperioder. Genom att blanda nybyggnation med historiska

byggnader, som exempelvis det gamla magasinet som återanvänts, kan Oceanhamnen upplevas som en attraktiv stadsdel (jfr Thufvesson, 2009).

Politiker 2 (2018) berättar om när de omvandlade Spannmålshamnen i norra delen av staden till ett nytt bostadsområde, Norra hamnen. Det var då en väldigt stor opinion mot den nya utvecklingen vilket kan bero på att denna stadsdelen ligger mer centralt i Helsingborg och att invånarna hade en större relation med platsen än vad invånarna har idag till Oceanhamnen. Enligt hen har invånarna idag tagit till sig Norra hamnen trots att de var kritiska till det till en början. Detta kunde vi också se då våra enkätrespondenter beskrev Helsingborg genom att indirekt beskriva Norra hamnen med ord som "sundet", "hamnen" och "nära till havet". Detta visar på att helsingborgarna tagit till sig denna stadsdel idag och till och med använder den som symbol för att beskriva staden. Det går att jämföra med Thufvessons (2009) resonemang om hur nya platser kan upplevas som själlösa i ett tidigt stadie. Samtliga av personerna som intervjuades nämnde att de inte upplevt något aktivt motstånd från invånarna till H+, men de tror att när projektet blir mer märkbart kommer detta ändras. Utifrån vår enkätundersökning samt den korta analysen på Facebook-grupperna kunde vi utläsa att många människor har en negativ inställning till Helsingborgs utveckling. Men precis som i Norra hamnen kan denna negativa inställning som finns till H+ idag, komma till att förändras i framtiden då stadens invånare tagit till sig utvecklingen (jfr Thufvesson, 2009).

4.3. Roller

I Helsingborg finns både politiker och tjänstemän med uttalade roller att arbeta med H+. Som Bridge och Watson (2013, i Brorström, 2015, s. 41) beskriver kan förändring skapas genom att olika grupper på en plats har mer makt och inflytande än andra. Dessa mönster går att se i Helsingborg då politiker och tjänstemän har en företrädande roll i platsutvecklingen. Men utifrån våra intervjuer har också invånarna lyfts som viktiga aktörer i platsutvecklingen och precis som Kotler et al. (1993) beskriver är dessa en viktig målgrupp.

4.3.1. Tjänstemännens och politikernas involvering

"Lite förenklat är det politikerna som vill, ger riktning och säger vad som ska göras och tjänstemännen ska hitta lösningarna och fundera på hur det ska göras och förverkligas." (Tjänsteman 4, 2018). I citatet beskriver Tjänsteman 4 (2018) hur politikerna har en viktig roll och yttrar vad som måste göras. Hen fortsätter sedan med att beskriva hur hen i sin roll som

tjänsteman måste fundera och svara på hur det ska göras. Jonsson et al. (2012) förklarar att ansvarsfördelningen i kommuner ofta skiljs åt genom att låta politiker svara på vad-frågor och tjänstemän på hur-frågor. Som tidigare nämnt besitter politikerna sällan någon professionell kunskap utan agerar utifrån helheten och sin politik. Detta mönster kunde vi också se i våra intervjupersoner då politikerna ofta gav kortare och mer övergripande. Det gick att utläsa en drivkraft att svara utifrån sin roll som politiker, sitt parti och sina väljare. Till exempel när vi frågade vilka den största utmaningen med H+ är svarade samtliga att lagar och regler, om vad som får göras och inte (jfr Jonsson et al., 2012). Till skillnad från politiker behöver tjänstemännen inte rätta sig efter några väljare utan deras drivkraft ligger hellre på att skapa en bra kvalitét och utveckling (Jonsson et al., 2012). Detta kunde vi också se ett mönster av då tjänstemännen talade utifrån sin arbetsroll och vad som är viktigt utifrån sitt perspektiv. Tjänstemännen gav dessutom generellt längre och mer innehållsrika svar vilket också kan vara en tendens av detta. Precis som i fallet Göteborg finns det i Helsingborg olika aktörer med olika intressen och olika anledningar till att genomföra utvecklingen. Politikerna agerar utifrån sin förtroendevalda position och talar om platsutvecklingen utifrån ett helhetsperspektiv, medan tjänstemännen tenderar till att agera som visionärer och talar utifrån sitt specifika perspektiv när de talar om platsutvecklingen (jfr Brorström, 2015).

Då det idag inte finns tydliga stadsmurar som visar vart stadens gränser går behöver detta synliggöras på andra sätt. Ett sätt kan vara genom att ge staden en identitet och på så sätt tydliggörs det vad som tillhör och inte tillhör staden (Brorström, 2015). I intervjuerna ställdes frågan "Hur anser du att H+ arbetar för att sammanstrålas med den befintliga staden? Varför?". Tjänsteman 1 (2018) svarade: "Delvis skilja sig och det tycker jag bara är positivt. Viktigt att bevara känslan på platsen. Det ska synas att det är byggt på 2020-talet. ... stadsdelar har olika karaktärer.". De flesta intervjupersoner hade samma syn på hur H+ arbetar, att det är en ny stadsdel och att det ska märkas att det är från detta årtiondet. På H+ hemsida (2, 2018) beskrivs det också hur de vill, genom projektet, skapa en ny unik identitet genom att länka samman dåtid, nutid och framtid. Vi kunde se liknande visioner under våra intervjuer då bland annat Tjänsteman 2 (2018) benämner projektet som något nytt, som varken är norr eller söder, och hur Politiker 3 (2018) beskriver det som en saknad pusselbit som ska bygga ihop Helsingborg. Som Brorström (2015) förklarar påverkas de som styr städer av de existerande föreställningar om hur både den leds internt men också hur den uppfattas externt. Politikerna i Helsingborg besitter en företrädande roll till tolkningen av stadens historia och den dominerande identiteten då de bestämmer vad som ska göras. Vilka beslut de tar om H+ får en direkt och indirekt verkan

på hur historien och stadsidentiteten framställs (jfr Jonsson et al., 2012; Nilsson, 2007). Hur besluten sedan ska göras bestäms av tjänstemännen. Deras föreställning och tolkning av vad politikerna beslutat om blir också det som synliggörs i utvecklingen (jfr Jonsson et al., 2012). Vad politikerna väljer att framställa staden som och hur tjänstemännen väljer att göra detta får konsekvenser för hur den tolkas. Det spelar således ingen roll vem som bestämmer på platsen då dess utformning och identitet påverkas eftersom det finns dominerande historier. Dessa historier brukas utifrån olika behov och intressen på olika nivåer, vilka skapar konsekvenser för tolkningen av staden (jfr Aronsson, 2004; Karlsson, 2014; Persson, 1999). När aktörerna som arbetar med H+ väljer vilken historia som ska visas, väljer de därigenom också vilken del som inte ska visas. Det blir således ett så kallat icke-bruk av historien, vilket kan bero på att vissa delar av historien anses generera högre attraktivitet än andra (jfr Karlsson, 2009).

4.3.2. Invånarnas involvering

Både politiker och tjänstemän räknade upp en rad olika intressenter, som exempelvis byggbolag, myndigheter och näringsliv, när vi frågade vilka de ansåg vara de viktigaste intressenterna. Bradley et al. (2005) menar att allt mer makt och ansvar läggs på byggbolag, konsulter och privata aktörer och Chang och Huang (2011, i Brorström, 2015, s. 43) hävdar att dessa människor har en självklar roll i beslutsfattandet. Utifrån intervjuerna gick det också att se ett tydligt mönster då de alla räknade upp helsingborgarna som en av de viktigaste eller till och med den viktigaste intressenten. Till exempel förklarade Politiker 2 (2018) att invånarna förväntas skapa flyttkedjor när de nya bostäderna byggs. Detta innebär att de som bor i hus eller radhus kommer flytta vidare och på så sätt så blir det lediga hus i staden där nya invånare kan flytta in. Det är alltså inte bara de uttalade rollerna som är betydelsefulla och viktiga i platsutvecklingen, utan också, precis som Kotler et al. (1993) hävdar är invånarna en av de viktigaste målgrupperna i platsutveckling. Politikernas och tjänstemännens kunskap är viktig då den skapar effektivitet, men besluten som tas måste vara förankrade till invånarna så att de inte hamnar utanför och känner sig som främlingar i den bild som skapats (jfr Adolphson, 2014). Invånarnas roll i H+ och dess utveckling blir därför viktig då detta bidrar till att skapa en bättre jämlikhet mellan stadens olika aktörer (jfr Åström & Brorström, 2011, i Brorström, 2015, s. 41-42). Vilket också kunde ses i fallet Stockholm där samspelet mellan invånare, politiker och tjänstemän är avgörande för hur platsutvecklingen uppfattas, fastställs och genomförs (jfr Micheletti, 2017).

Det är alla. Jag tror på att ska man bygga ett hållbart samhälle så måste det också finnas en blandning. Sen är det klart att när man bygger nytt blir det väldigt dyrt, det kostar jättemycket att bo i nyproducerat så utifrån den aspekten så har vi redan kanske, inte sållat bort, men tyvärr så faller det sig naturligt att alla inte har möjlighet att bo där. (Tjänsteman 1, 2018)

I citatet ovan svarar Tjänsteman 1 (2018) på frågan “Vilka människor är H+ riktat till?”. Det framgick också i den kvalitativa innehållsanalysen att projektet verkar vara riktat till många olika människor. Detta kunde också tydas utifrån en bild (*Bilaga 3*) som visas på hemsidans förstasida, då denna innehöll flera olika karaktärer. Vi kunde se ett liknande mönster i de andra intervjupersonernas svar då samtliga menade att H+ är riktat till alla människor, men att alla inte kommer ha råd, möjlighet eller viljan att bo där. Som Florida (2005) hävdar finns det ett behov av att utveckla kvaliteten på platser för att på så sätt locka till sig en kreativ målgrupp. Dessa kreativa människor föredrar att vistas i urbana områden där de kan utveckla och använda sin kreativitet. I den kvalitativa innehållsanalysen kunde vi också se tendens av detta då de använder ordet “kreativ” i samband med mötesplatserna i Oceanhamnen. I Helsingborgs val av utformning av H+ har de valt vilka människor som de önskar ska bo där men också vilka som de inte önskar ska det. Detta kan som Bradley et al. (2005) hävdar ha en betydelse för stadens framgång då den enligt dem är byggd på hur väl den lyckas attrahera och behålla invånare och företag. Precis som Kotler et al. (1993) hävdar kan platser antas ha ett begär att locka till sig begåvade invånare hellre än obegåvade. H+ kan således i sitt val av utformning av staden antas ha ett begär att locka till sig en viss typ av människor.

”Sundets pärla! Älskar min barndomsstad. Närheten till kontinenten, glada helsingborgare, fina områden.” (Enkät svar 1, 2018). Detta citat är taget ifrån enkätundersökningen och visar hur en person som anses sig själv vara helsingborgare beskriver vad staden är för hen. Precis som Göransson (2014) beskriver identifieras platser idag utav exempelvis personliga minnen. Detta kunde vi se en tendens av i våra enkät svar då många “helsingborgare” valde att beskriva Helsingborg med minnen. Helsingborgarnas beskrivning av staden kan därför antas vara förankrad i de känslor och händelser som de har kopplade till den. Det blir här tydligt att en stadsidentitet inte längre byggs på etnisk tillhörighet och arv utan istället blir minnen och miljöer allt viktigare (jfr Brorström, 2015; Göransson, 2014).

4.4. Hur platsutvecklingen påverkas

4.4.1. Mobilitetens påverkan

Allt fler människor väljer att bo i städer, vilket innebär att städer måste utvecklas för att alla dessa människor ska få plats (Brorström, 2015). Idag har Helsingborg över 140 000 invånare, vilket gör staden till Sveriges åttonde största. Städer blir allt mer attraktiva och Helsingborg räknar med att öka med 40 000 invånare inom de närmsta 20 åren (H+ 1, 2018). Detta ser stadens aktörer som en stor utmaning och måste därför arbeta aktivt för att kunna möta denna tillväxt (jfr Brorström, 2015). Människor har blivit allt mer mobila samt fått en svagare relation till platsers identiteter på grund av globaliseringen. En utmaning för Helsingborg kan därför vara att få människor till att inte bara vilja bosätta sig på dessa nya platser, utan också vilja stanna och engagera sig i dem. Detta kan i sin tur bidra till en ytterligare utveckling och tillväxt (jfr Göransson, 2014; Kaymaz, 2013; Syssner, 2012). Czarniawska (1999, i Brorström, 2015, s. 19-20) påpekar att städer har blivit svåra att styra då konkurrens ökat och fokus läggs på att locka nya invånare och nya företag till platsen. Det handlar således om att göra en utveckling snarare än att tillgodose invånarna. Flera av intervjupersonerna har berört hur de vill att människor ska välja Helsingborg framför andra städer i närheten, som exempelvis Malmö och Lund. Eftersom kreativiteten har blivit en ledande faktor för ekonomin i städerna och att cirka en tredjedel av världens befolkning har ett kreativt arbete kan Helsingborg tänkas vilja locka till sig kreativa människor till staden. H+ val av marknadsföring kan således koppla till stadens begär att locka till sig en viss folkgrupp och få denna att välja Helsingborg framför andra städer (jfr Florida, 2005; Kotler et al., 1993). Detta kunde vi se tendenser av i H+ vilket exempelvis beskrivs av Tjänsteman 3 (2018) följande citat.

4.4.2. Platsmarknadsföringens påverkan

Skapande är det innovativa att vi faktiskt gör nya saker och det håller vi på med. Gemensam, ja det är ju det här mellan husen och parken, att folk trivs och livskvalitet ... Det globala ja, det är klart vi bygger delvis i en miljö som är lite ovanlig, den är lite speciell, den är inte så i hela stan i övrigt. Men globalt, vi vill vara uppkopplade och vi vill ju synas utåt och sätta Helsingborg på kartan för fler och längre bort. (Tjänsteman 3, 2018)

Tjänsteman 3 (2018) beskriver i citatet ovan en del av Helsingborgs vision. Hen menar att Helsingborg ska sättas på kartan och synas för personer längre bort. Detta kan liknas med att genom visionen försöka locka till sig nya invånare och nya företag. Dessa nya invånare och nya företag är det "pluset" som Helsingborg vill addera med H+ (jfr H+, 2016; Syssner, 2012). När fokus läggs på att locka till sig nya invånare hellre än att se till de invånare som redan bor i

staden kan platser i utvecklingsstadiet produktgöras (Ek & Hultman, 2007). Men eftersom Helsingborg beräknar att öka sin befolkning kan därför staden antas fokusera på att rikta sin marknadsföring till nya invånare. Men som Syssner (2012) beskriver bör fokus också läggas på att marknadsföra platsen till nuvarande invånare. Annars kan detta leda till att de nuvarande invånarna inte känner igen sig i den bilden som marknadsförs då deras uppfattning kan vara förankrad i känslor och händelser (jfr Brorström, 2015). Precis som Ek (2007) nämner i fallet med Malmö, kan marknadsföring som är riktad till endast en del av staden göra att det tas avstånd ifrån olika delar. Detta kan leda till att det görs en distinktion mellan “nya Helsingborg” och “gamla Helsingborg”.

En stad som har allt - dessutom inom räckhåll. Hav, stränder, natur, ... historiska sevärdheter, modern bebyggelse att vara stolt över, nära till internationell flygplats m.m. Men tyvärr är Helsingborg även en segrerad [*sic*] och delad stad med Trädgårdsgatan som gräns. (Enkät svar 2, 2018)

Utifrån enkätundersökningen som gjordes gick det att se ett tydligt mönster då många “helsingborgare” valde att beskriva Helsingborg med temaord som: “Allt”, “Sundet”, “Havet” och “Hemma”. Jämförs svaren från helsingborgarna med vad H+ skriver på hemsidan skiljer det till viss del, men det finns likheter också, exempelvis “närhet” och “miljön”. Avraham (2004, i Ek & Hultman, 2007, s. 28) menar att genom platsmarknadsföring lyfts platsens positiva bild upp för att antingen skapa en ny image eller att ersätta en dålig. Men då människor har olika relationer till en plats kan imagen skilja sig från person till person. I den kvalitativa innehållsanalysen plockades ord upp som exempelvis “spännande”, “kreativt” och “stadspuls” dessa ord kan tendera till att försöka skapa en ny image för Helsingborg. Den image som representeras på hemsidan är således de idéer och intryck som upphovsmännen vill marknadsföra (jfr Kotler et al., 1993).

4.4.3. Gränsernas påverkan

Eftersom städers gränser blir allt svårare att dra kan en stad förstärka dessa genom en stadsidentitet (Brorström, 2015). Oceanhamnen är ett helt nytt område i Helsingborg och det kommer att finnas skillnader i den från den befintliga staden (H+ 1, 2018). Tjänsteman 1 (2018) berättar, ska det synas att det är byggt på 2020-talet och som Tjänsteman 4 (2018) benämner det, en naturlig del av utvecklingen av staden. Politiker 1 (2018) menar också att den nya stadsdelen kommer att skilja sig men trycker på att det inte finns ett helhetstänk för staden. Vid utvecklingen av Göteborg fanns det inte heller ett helhetstänk utan stadsdelarna utvecklades var

för sig vilket de benämner som popcorn-planering (jfr Brorström, 2015, s. 51). Oceanhamnen kommer bli en ny stadsdel och syftar till att skapa en ny unik identitet som knyter samman dåtid, nutid och framtid (H+ 2, 2018). Trots att denna “unika identitet” kanske kommer att skilja sig från staden behöver den sammanlänkas med den dominanta övergripande stadsidentiteten för att hamna innanför stadens “gränser”. Då denna dominanta övergripande stadsidentitet skapas i föreställningar, vilka är framställda av aktörer med makt, och avser att ge staden mening. Genom att denna stadsidentitet skapas Helsingborgs gränser och därför också stadens innanför och utanför (jfr Brorström, 2015; Widmark, 2007).

4.5. Sammanfattning av Empiri och Analys

I denna analys har det diskuterats vilka roller aktörer har i Helsingborgs platsutveckling samt hur dessa agerar för att bevara stadens historia och identitet. Teorierna som legat till grund för detta arbete har varit: stadsidentitet, historiebruk och makt. Det har diskuterats hur Helsingborgs stadsidentitet både är beroende av en immateriell del genom att det har samlats in historier från platsen och en materiell del då det har sparats föremål och byggnader. Det har också diskuterats hur dessa behöver samverka för att stadsidentiteten ska kunna existera. Vidare har politikernas, tjänstemännens och invånarnas roller i H+ diskuterats samt hur dessa kan ha en inverkan på varandra, på stadsidentiteten och på historien. Därefter har det diskuterats hur Helsingborgs platsutveckling påverkas, detta utifrån mobiliteten, platsmarknadsföringen och avslutningsvis stadens gränser. Dessa ovanstående aspekter kommer vidare att diskuteras utifrån frågeställningar och syfte i nästkommande avsnitt.

5. Slutdiskussion

I detta avslutande avsnitt kommer arbetets slutsatser först att redovisas genom att besvara frågeställningarna. Därefter kommer dessa att diskuteras utifrån arbetets syfte. Avslutningsvis kommer förslag på vidare forskning att presenteras.

5.1 Slutsatser

Den första frågeställningen som besvaras är, *vilka roller har aktörerna i Helsingborgs platsutveckling?* Slutsatsen som kan dras av detta är att både politiker, tjänstemän och invånare har betydelsefulla roller i en platsutveckling. Politiker då dessa har ett tolkningsföreträde till vad som ska göras i platsutvecklingen och genom detta är deras roll att besluta om vad staden ska framställas som. Tjänstemännen besitter specifik kompetens inom olika områden och deras roll är att svara för hur politikernas beslut ska möjliggöras. Invånarna blir viktiga då det är dessa som bor och verkar på platsen. Deras roll i platsutveckling är att ta till sig platsen, engagera sig i den och stanna på den.

Den andra frågeställningen som besvaras är, *hur påverkas Helsingborgs stadsidentitet och historia av aktörernas roller i platsutvecklingen?* Det har utifrån analysen framkommit att de olika aktörernas roller har en direkt och indirekt verkan på stadsidentiteten och stadens historia. Historien påverkas i den mening att politiker och tjänstemän besitter en företrädande roll till att framställa och visa upp den. Genom att använda historiska objekt kan det gynna synliggörandet och tillbakatagandet av den historia som funnits på platsen. Detta får vidare konsekvenser för hur den tolkas och tas in vilket i sin tur bidrar till huruvida platsen upplevs som attraktiv. Stadsidentiteten går däremot inte att styra men aktörer kan genom att framställa och marknadsföra staden på ett visst sätt välja vad de önskar ska tillhöra staden och inte. Genom framställningen av materiella och immateriella kan dessa aktörer påverka stadsidentiteten.

5.2. Diskussion

På grund av den rådande urbaniseringen måste städer utvecklas då 75% av världens befolkning beräknas vilja bo i städer inom det närmsta 30 åren. Men dagens mobilitet har bidragit till att människor blivit allt mer rörliga och har därför fått en svagare relation till platser vilket gör det lättare att flytta. Detta påverkar i sin tur stadsidentiteten då den är beroende av både den fysiska miljön men också av människor med historier och minnen. Aktörer, med makten att göra det, måste därför arbeta för att lyfta dessa historier och minnen samt förankra dem till materiella

ting. Detta för att stadens identitet ska kunna existera och invånarna ska kunna skapa en koppling till platsen. Därför har syftet med denna uppsats har varit att ta reda på vilka roller politiker, tjänstemän och invånare har i en platsutveckling samt hur dessa agerar för att bevara en stads historia och stadsidentitet. Detta arbete har gett en klarare bild av hur olika aktörer kan påverka en stads historia och stadsidentitet genom platsutveckling.

Som det framkommit av analysen är en stad svårföränderlig då den är kopplade till sin specifika historia och sina förutsättningar. Det finns politiker och tjänstemän med uttalade roller i platsutvecklingen då dessa svarar för vad som ska göras och hur det ska göras. Politikerna har en företrädande roll då det är de som beslutar om vad som ska göras i en platsutveckling. Dessa är förtroendevalda och agerar därför utifrån ett helhetsperspektiv. Det är sedan tjänstemännens roll att se till hur politikernas beslut ska möjliggöras. Tjänstemännen besitter specifik kompetens inom olika områden och kan genom detta bidra till platsutvecklingen. Dessa tenderar till att agera visionärer då de utgår ifrån sin specifika kompetens. Politiker och tjänstemän har därför ett tolkningsföreträde till hur en stads historia ska framställas och detta kommer också få en påverkan i hur den tolkas. Därför har politiker och tjänstemän betydelsefulla roller i en platsutveckling då det är dessa som har makten över synliggörandet av historien och hur denna makt kommer att användas. De kan genom dubbelprocessen och den tredimensionella synen på makt välja en historia och förmedla denna utan att mottagaren märker att det skett ett maktutövande. På så sätt får politikerna och tjänstemännen ett tolkningsföreträde till hur historien brukas.

Det har också framkommit utifrån analysen att det finns i en problematik i hur platser väljer att marknadsföra sig jämfört med den bild som stadens invånare har. Genom att välja att framställa en stad i utveckling på ett visst sätt väljs också vilka människor som önskas bo där. Men då människor generellt blivit mer mobila kan dessa antas vilja flytta från platsen om de inte känner något kognitivt band till den. Städer behöver därför i sin marknadsföring och platsutveckling rikta sig till invånarna då deras engagemang till platsen påverkar dess identitet. Genom att olika aktörer försöker att framställa en stad som något, sätter de också upp "murar" för vad staden är och vad den inte är. Invånarna som bor och verkar på en plats kan därför få svårt att känna igen sig i den marknadsförda bilden då deras föreställning av platsen är kopplad till deras minnen och historier. Men som detta arbete också har påvisat kan invånarna över tiden ta till sig en ny del av staden även om de inte känner att den passar in i den övergripande uppfattningen av staden. Invånarnas roll blir därför viktig då det är dessa som måste ta till sig stadsidentiteten för

att de ska vilja stanna på platsen. Städer bör därför också utvecklas och marknadsföras för dess nuvarande invånare då de också har en bidragande roll i platsutvecklingen. Städer bör således utformas för människor eftersom när människor kan skapa en koppling till en stad, skapas också stadsidentiteten.

Utifrån denna studie har det framkommit att genom att bevara materiella ting och immateriella historier kan en stad i sin platsutveckling förstärka sin stadsidentitet. Detta då dessa är förankrade till platsen och då människor behöver både en immateriell del och en materiell del för att kunna skapa en koppling till en plats. Genom att aktörer väljer att behålla fysiska objekt och koppla dessa till historier kan de således möta de hinder som mobiliteten och globaliseringen utgör. Detta innebär att människor som bor, flyttar till eller besöker platsen kan genom dessa historiska objekt skapa en relation till platsen. Genom att bruka historiska objekt på intentionella och funktionella sätt kan detta gynna synliggörandet av historien som funnits på platsen vilket i sin tur leder till att stadsidentiteten förstärks. Men genom att välja vilka historier som ska visas, väljs också vilka historier som inte ska det. Uppvisandet av historier kommer också bidra till att människor kan orientera sig i tiden i sitt historiemedvetande, och förankra sig till dåtid, nutid och framtid, samtidigt som de känner en tillhörighet till staden.

Städer står inför utmaningar då de måste utvecklas för att kunna ta emot den förväntade tillväxten men de måste också arbeta för att bibehålla dessa samt deras nuvarande invånare. Genom att olika aktörer i deras roller väljer att lyfta olika immateriella och materiella objekt kan människor som bor i eller flyttar till städer ta till sig dessa och genom detta skapa ett kognitivt band till platsen. Detta bidrar till att identiteten förstärks ytterligare då dessa människor också har en avgörande roll i platsutvecklingen. Vad som dock blir en viktig faktor är hur stadens identitet hela tiden förändras då dess uttryck förändras. Aktörerna kan således endast påverka den dominanta övergripande bilden av stadsidentiteten i samtiden då den konstrueras och omkonstrueras hela tiden. Denna sker och uppstår i en bestämd tid, i ett bestämt rum, utifrån dess specifika förutsättningar. Då nya intryck kommer och gamla försvinner förändras också stadsidentiteten.

Det vill säga vad som var Helsingborg för 50 år sen skiljer sig för vad som är Helsingborg idag, och vad som är Helsingborg idag kommer skilja sig från vad Helsingborg om 50 år.

5.3. Förslag till vidare forskning

Denna studie har svarat på frågorna: *Vilka roller har aktörerna i Helsingborgs platsutveckling?* och *Hur påverkas Helsingborgs stadsidentitet och historia av aktörernas roller i platsutvecklingen?* Då det i detta arbete endast fokuserats på politikers, tjänstemäns och invånares roller kan det i framtida studie tänkas fokusera på andra aktörer. I arbetet har det framkommit att det finns en rad andra aktörer som exempelvis byggföretag och servicebolag som också kan ha en viktig roll i platsutvecklingen och dessa kan vara intressanta att forska vidare på.

Uppsatsen har också berört problematiseringen i hur människors ökade mobilitet har bidragit till att deras relation till platser har minskat. Vidare anser vi att det därför behövs mer forskning kring hur städer behöver arbeta för att få människor att stanna kvar i städer då detta, utifrån våra slutsatser, bidrar till att stadsidentiteten förstärks. Detta eftersom städer inte längre bara är materiella byggnader utan faktorer som människor, historia och minnen också måste ses som viktiga faktorer för platsen.

6. Källförteckning

6.1 Skriftliga källor

Adolphson, M. (2014). Främling i konsumtionsstaden. I K. Olsson & D. Nilsson, (Red.), *Det förflutna i framtidens stad: Tankar om kulturarv, konsumtion och hållbar stadsutveckling*. (s. 19-36). Lund: Nordic Academic Press.

Alvehus, J. (2013). *Skriva uppsats med kvalitativ metod: En handbok*. (1. uppl.). Stockholm: Liber.

Aronsson, P. (2004). *Historiebruk: Att använda det förflutna*. Lund: Studentlitteratur.

Bradley, K., Broms Wessel, O. & Tunström, M. (2005). Om stadsutveckling, mångfald och rättvisa - En inledning. I O. Broms Wessel, M. Tunström, & K. Bradley, (Red.), *Bor vi i samma stad?: Om stadsutveckling, mångfald och rättvisa*. (s. 10-25). Stockholm: Pocky.

Brorström, S. (2015). *Styra städer: Om strategier, hållbarhet och politik*. (1. uppl.). Lund: Studentlitteratur.

Bryman, A. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. (2. rev. uppl.). Malmö: Liber.

Cafuta, M. R. & Sitar, M. (2017). Rethinking the city spatial identity through the eyes of the observer. *Scientific Papers*. 25 (2.54), 316-327.

Dahlstedt, M. (2011). Makt. I J. Syssner (Red.), *Perspektiv på turism och resande: Begrepp för en kritisk turismanalys* (s. 169-190). (1 uppl.). Lund: Studentlitteratur.

Ek, R. (2007). Malmö och America's Cup – Det koloniala evenemanget. I R. Ek & J. Hultman (Red.), *Plats som produkt. Kommersialisering och paketering* (s. 95-110). Lunds: Studentlitteratur.

Ek, R. & Hultman, J. (2007). Produktgörandet av platser - En introduktion. I R. Ek & J. Hultman (Red.), *Plats som produkt: Kommersialisering och paketering*. (s.13-35). Lund: Studentlitteratur.

Florida, R. L. (2005). *Cities and the Creative Class*. New York: Routledge.

Göransson, E. (2014). Samtidskonst och materiella minnen. I K. Olsson & D. Nilsson, (Red.), *Det förflutna i framtidens stad: Tankar om kulturarv, konsumtion och hållbar stadsutveckling*. (s. 131-142). Lund: Nordic Academic Press.

H+. (2016). *Om H+*. Hämtad: 2018-05-11 från <https://hplus.helsingborg.se/om-h/>

H+ 1. (2017). *Syfte med projektet*. Hämtad: 2018-05-11 från <https://hplus.helsingborg.se/om-h/syfte-med-projektet/>

H+ 2. (2017). *Oceanhamnen*. Hämtad 2018-05-11 från <https://hplus.helsingborg.se/etapper/oceanhamnen/>

H+ 1. (2018). *H+*. Hämtad: 2018-05-11 från <https://hplus.helsingborg.se/>

H+ 2. (2018). *Helsingborgarnas minnen av livet i oceanhamnen samlas in*. Hämtad: 2018-05-11 från <https://hplus.helsingborg.se/helsingborgarnas-minnen-av-livet-i-oceanhamnen-samlas-in/>

Helsingborg. (2018). *Befolkningsutveckling och folkmängd*. Hämtad: 2018-05-11 från <https://helsingborg.se/kommun-och-politik/om-helsingborg/statistik/befolkningsutveckling-och-folkmangd/>

Helsingborgs stad. (2011). *Imagine Helsingborg: var med och forma centrala södra Helsingborgs framtid: H+ manual / Genomförandeplan för H+ Imagine Helsingborg*. Helsingborg: H+ kontoret, Helsingborgs stad.

Jonsson, L., Nilsson, V., Wänström, J., Hellström, M. & Ramberg, U. (2012). *Dilemman i samarbete mellan politiker och tjänstemän*. (Erfa-rapport, nr 3). Göteborg: Kommunforskning i Västsverige. Från <https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:589095/FULLTEXT01.pdf>

Karlsson, K.-G. (2009). Historiedidaktik: Begrepp, teori och analys. I K-G. Karlsson & U. Zander (Red.). *Historien är nu: en introduktion till historiedidaktiken* (s. 23-70). Lund: Studentlitteratur.

Karlsson, K.-G. (2014). Historia, historiedidaktik och historiekultur -Teori och perspektiv. I K-G. Karlsson & Zander (Red.), *Historien är närvarande: Historiedidaktik som teori och tillämpning* (s. 13-90) (1. uppl.). Lund: Studentlitteratur.

Kaymaz, I. (2013). Urban Landscapes and Identity. I *Advances in Landscape Architecture [Elektronisk resurs]*. (2013). InTech. s. 739-760

Kotler, P., Haider, D.H. & Rein, I.J. (1993). *Marketing places: attracting investment, industry, and tourism to cities, states, and nations*. New York: Free Press.

Lalander, P. (2011). Observationer och etnografi. I G. Ahrne & P. Svensson (Red.), *Handbok i kvalitativa metoder* (s. 83-103). (1. uppl.). Malmö: Liber.

Lukes, S. (2008). *Maktens ansikten*. (Ny utök. utg.). Göteborg: Daidalos.

Martone, A., Pennella, G. & Sepe, M. (2014). Improving quality of life through cultural regeneration and urban development: The Marseille Euroméditerranée renewal project. *Journal of Urban Regeneration and Renewal*, 7(4), 351-362.

Micheletti, M. (2017). Samhällsplaneringens demokratiska utmaning. Samspelet mellan medborgare och staden i förnyelse-projekt som ombyggnaden av Slussenområdet. *Statsvetenskaplig tidskrift*, 119 (3), 465-498.

Nilsson, J.-H. (2007). Taggtråd, betong och Spreewaldgurkor - Historiebruk kring den synliga och osynliga Berlinmuren. I R. Ek & J. Hultman (Red.), *Plats som produkt. Kommersialisering och paketering* (s. 77-94). Lunds: Studentlitteratur.

Persson, K. (1999). *Makt och lokal utveckling: Vem och vad styr politiska beslut för rummets utformning*. Diss. Karlstad : Univ.. Karlstad.

Rennstam, J. & Wästerfors, D. (2015). *Från stoff till studie: Om analysarbete i kvalitativ forskning*. (1. uppl.). Lund: Studentlitteratur.

Syssner, J. (2012). *Världens bästa plats?: Platsmarknadsföring, makt och medborgarskap*. Lund: Nordic Academic Press.

Söderbom, A. & Ulvenblad, P. (2016). *Värt att veta om uppsatsskrivande: rapporter, projektarbete och examensarbete*. 1. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Thufvesson, O. (2009). *Platsutveckling*. Helsingborg: Plattformen.

Topvisible. (2016). *När bör man posta för att få mest spridning?*. Hämtad: 2018-04-22 från <https://www.topvisible.se/sociala-medier/publicering-sociala-medier/>

Trost, J. (2010). *Kvalitativa intervjuer*. (4. [omarb.] uppl.). Lund: Studentlitteratur.

Trost, J. (2012). *Enkätboken*. (4. uppdaterad. och utök. uppl.). Lund: Studentlitteratur.

Widmark, H. (2007). *Föreställningar om den urbana världen: Identitetaspekter i svensk stadsbild med exemplet Helsingborg 1903-1955*. Diss. Uppsala : Uppsala universitet, 2007. Uppsala.

6.2 Muntliga källor

Politiker 1. (2018). Politiker i Helsingborgs kommun.

Politiker 2. (2018). Politiker i Helsingborgs kommun.

Politiker 3. (2018). Politiker i Helsingborgs kommun.

Tjänsteman 1. (2018). Tjänsteman i Helsingborgs kommun.

Tjänsteman 2. (2018). Tjänsteman i Helsingborgs kommun.

Tjänsteman 3. (2018). Tjänsteman i Helsingborgs kommun.

Tjänsteman 4. (2018). Tjänsteman i Helsingborgs kommun.

Bilagor

Bilaga 1 Intervjuguide version 1

Inledning

1. Kan du berätta lite om dig och dina arbetsuppgifter?
2. Är du bosatt i Helsingborg? Om nej, vart bor du?

Allmänt om H+

3. Hur kom det sig att du blev involverad i H+?
4. Berätta lite om vad du vet om H+.
5. Vad vill du att H+ ska åstadkomma?
6. Vad är visionen med H+? Vad grundar sig den i?
7. Vilka människor är H+ riktat till?
8. Hur ser du på H+ i sociala termer?
9. Hur ser du på H+ i ekonomiska termer?
10. Hur ser du på H+ i miljömässiga termer?
11. På H+ hemsida står det: *År 2035 ska Helsingborg vara den skapande, pulserande, gemensamma, globala och balanserade staden. Staden för dig som vill något.*
 - Hur ser du på det?
 - Vart tror du Helsingborg är 2035?
12. Tror du att H+ kommer vara med att bidra till en tätare och attraktivare stad? Varför?
13. Hur viktigt tror du att förnyelseprojekt som H+ är för platsutveckling?
14. Hur anser du att H+ arbetar för att sammanstråla med den befintliga staden? Varför?
15. Vilka intressenter är viktiga projektet?
16. Tror du att projekten i H+ kommer att skilja sig från övriga Helsingborg? Varför?
17. Vad tror du den största utmaningen med H+ är eller kommer att vara?
18. Vid förnyelseprojekt likt H+ kan det hända att platser gentrifieras, hur ser ni på detta? Är det positivt eller negativt?
19. Har du upplevt något aktivt motstånd mot projektet?
20. Finns det några andra hinder?

Historia

21. Tycker du det är viktigt att en stads historia genomsyras på platsen?
22. Tycker du att Helsingborgs historia syns i stadsmiljön idag?
23. Anser du att H+ kommer att främja eller hämma Helsingborgs historia? På vilket sätt då?
24. Hur tänker och arbetar ni politiker/tjänstemän kring att behålla stadens identitet och historia?

Invånarna

25. Är det viktigt att involvera Helsingborgarna? Varför då?
26. Hur vill ni involvera helsingborgarna och deras historia?
27. Hur tror ni att helsingborgarna upplever H+?
28. Har ni upplevt motstånd från invånarna kring projektet?

Politiker vs Tjänstemän

29. Hur ser ni på politikernas/tjänstemännens involvering i H+?
30. Hur mycket känner du att ni politiker/tjänstemän har att säga till om i jämförelse med tjänstemännen/politikerna?

Personliga åsikter

31. Bortsett från din arbetsroll, hur ser du personligen på H+?
32. Vad vill du att förnyelseprojektet ska spegla?
33. Hur identifierar du Helsingborg?

Bilaga 2 Intervjuguide version 2

Inledning

1. Kan du berätta lite om dig och dina arbetsuppgifter?
2. Är du bosatt i Helsingborg? Om nej, vart bor du?

Allmänt om H+

3. Hur kom det sig att du blev involverad i H+?
4. Berätta lite om vad du vet om H+.
5. Vad vill du att H+ ska åstadkomma?
6. Vad är visionen med H+? Vad grundar sig den i?
7. Vilka människor är H+ riktat till?
8. Hur tror du Helsingborg kommer påverkas socialt?
9. Hur tror du Helsingborg kommer påverkas ekonomiskt?
10. Hur tror du Helsingborg kommer påverkas miljömässigt?
11. På H+ hemsida står det: *År 2035 ska Helsingborg vara den skapande, pulserande, gemensamma, globala och balanserade staden. Staden för dig som vill något.*
 - Hur ser du på det?
 - Vart tror du Helsingborg är 2035?
12. Tror du att H+ kommer vara med att bidra till en tätare och attraktivare stad? Varför?
13. Hur viktigt tror du att förnyelseprojekt som H+ är för platsutveckling?
14. Hur anser du att H+ arbetar för att sammanstråla med eller skilja sig ifrån den befintliga staden? Varför?
15. Vilka intressenter är viktiga projektet?
16. Vad tror du den största utmaningen med H+ är eller kommer att vara?
17. Vid förnyelseprojekt likt H+ kan det hända att platser gentrificeras, hur ser ni på detta? Är det positivt eller negativt?
18. Har du upplevt något aktivt motstånd mot projektet?
19. Finns det några andra hinder?

Historia

20. Tycker du det är viktigt att en stads historia genomsyras på platsen?
21. Tycker du att Helsingborgs historia syns i stadsmiljön idag?

22. Anser du att H+ kommer att främja eller hämma Helsingborgs historia? På vilket sätt då?

23. Hur tänker och arbetar ni politiker/tjänstemän kring att behålla stadens identitet och historia?

Invånarna

24. Är det viktigt att involvera Helsingborgarna? Varför då?

25. Hur vill ni involvera helsingborgarna och deras historia?

26. Hur tror ni att helsingborgarna upplever H+?

27. Har ni upplevt motstånd från invånarna kring projektet?

Politiker vs Tjänstemän

28. Hur ser ni på politikernas/tjänstemännens involvering i H+?

29. Hur mycket känner du att ni politiker/tjänstemän har att säga till om i jämförelse med tjänstemännen/politikerna?

Personliga åsikter

30. Bortsett från din arbetsroll, hur ser du personligen på H+?

31. Vad är Helsingborg för dig?

Bilaga 3 Kvalitativ innehållsanalys

Skärmdumpar från H+ hemsida där den diskursiva dokumentanalysen gjorts:

H+ stadsförnyelseprojekt

Hem Om H+ Områden Miljö Bilder och dokument Kontakt

H+

Lyssna Skriv ut

H+ är namnet på det största stadsförnyelseprojektet i Helsingborg i modern tid. Fram till år 2035 ska stadsdelarna Oceanhamnen, Universitetsområdet, Husarområdet och Gäsebäck förnyas.

Följ oss på Instagram

Om H+

Lyssna Skriv ut

Helsingborg är en av de snabbast växande städerna i Sverige. Staden har ett gott företagsklimat och antalet nystartade företag ligger högre än genomsnittet för landet. Goda boendemiljöer, ett stort utbud av skolor, ett välrenommerat Campus Helsingborg som är en del av Lunds universitet, samt goda kommunikationer är några av förklaringarna till att människor söker sig till Helsingborg. Addera även stadspuls, skånska viddar och spektakulära naturupplevelser.

Fram till år 2035 kommer Helsingborg att växa med cirka 40 000 nya invånare. För att möta det framtida behovet växer staden årligen med 1000 nya bostäder. Flera stora stadsförnyelseprojekt med spännande arkitektur och nya kreativa mötesplatser ska inspirera till att fler utvecklar sina idéer. Med andra ord, vi vet vad vi vill och vad vi siktar mot: En spännande, attraktiv och hållbar plats – en magnet för kreativitet och kompetens.

År 2035 ska Helsingborg vara den skapande, pulserande, gemensamma, globala och balanserande staden. Staden för dig som vill något.

Mer information

Här kan du läsa mer om stadsförnyelseprojektet H+

Det här ska vi göra

H+ är det största stadsförnyelseprojektet i Helsingborg i modern tid. Fram till 2035 ska det gamla hamn- och industriområdet på cirka en miljon kvadratmeter utvecklas till blandad stad. H+området ska ge plats för de nya och befintliga stadsdelarna Oceanhamnen, Universitetsområdet, Husarområdet och Gåsebäck som ska länkas ihop med centrum och de omkringliggande stadsdelarna. På så sätt ska staden bindas ihop till en tät och ännu attraktivare stad. Först ut i utvecklingen är stadsdelen Oceanhamnen.

Visste du att H+ står för att Helsingborg ska addera fler invånare, fler företag och fler mötesplatser?

I området planeras ett blågrönt stråk som binder ihop stadsdelarna och skapar områden för rekreation och möten. År 2035 planeras de fyra stadsdelarna ge plats för 5 000 bostäder, kontorslokaler, skolor och annan kommunal service, handel och restauranger samt ett flertal mötesplatser både inne och ute. Det ska vara attraktivt, bekvämt och smart att leva med korta avstånd till den dagliga servicen. Närheten till centralstationen Knutpunkten i norr och Ramlösa station samt bra gång- och cykelvägar ger många invånare möjligheten att prioritera hållbara resor.

Vi är redan en bit på väg

En av ambitionerna är att knyta ihop stadsdelen Söder med centrum och de nya stadsdelarna Oceanhamnen och Universitetsområdet. Byggnationen av de nya kvarteren, som rymmer hotell, kontor och service, på Konsul Olssons och de nya entréerna till Knutpunkten vid stadsparken har varit strategiska satsningar för att knyta ihop Söder med centrum.

På Helsingborgs centralstation, Knutpunkten, pågår ett arbete för att utveckla och modernisera anläggningen. Nyligen färdigställdes de nya kontorslokalerna som ligger ut mot Öresund. Flera arbeten på stationen har genomförts och fler planeras inom de kommande åren. Bland annat planeras en gång- och cykelbro från Knutpunkten till den nya stadsdelen Oceanhamnen med syfte att öka närheten och tillgängligheten till centrum.

Läs mer

Filtera fler...

Bilaga 4 Enkätundersökning

Vad är Helsingborg för dig?

Vi heter Erica och Josefina och vi läser sista året på Service Management-programmet här i Helsingborg. Vi mitt uppe i vårt kandidatuppsatsskrivande där vi valt att lägga fokus på platser och dess identitet.

All information som samlas in kommer endast att användas som material till uppsatsen. Alla svar som ges kommer att anonymiseras och kommer inte kunna identifieras.

Har du frågor eller synpunkter är du varmt välkommen att kontakta oss på:

Erica: sma15es1@student.lu.se

Josefina: sma15jna@student.lu.se

Kön?

- Man
- Kvinna
- Annat

Ålder?

- 0-17 år
- 18-25 år
- 26-35 år
- 36-45 år
- 46-55 år
- 56-65 år
- 66-75 år
- 76-85 år
- 86+ år

Anser du dig vara en Helsingborgare?

- Ja
- Nej
- Vet ej

Vad är Helsingborg för dig?
